

NEW YORK PUBLIC LIBRARY
DIV. S
GRAND CENTRAL STA. BOX 2231
NEW YORK 17, N.Y.

V I E N Y B Ė

Oldest Lithuanian Newspaper in the World - *Founded 1886*
REC'D JAN 30 1974

88 M. T. N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn, N. Y. 11207

1974 M. SAUSIO (JANUARY) 11 D.

Telephone
APplegate 7-7257

30 CENTŲ

Žymūs svečiai iš Lietuvos

1973 metų pabaigoj lankėsi daug Lietuvos iš Lietuvos. Jų buvo net dvi didesnės grupės. Pirmoji - 11 Lietuvos jaunuolių, antroji 24 asmenų - intelektualų, laikraštinių, kultūrininkų, menininkų. Ši grupė atvyko gruodžio 12, išvyko gruodžio 30. Keliolika atskirai atvykusių svečių tebevieši ilgesni laiką įvairiose Amerikos vietovėse.

Antroji grupė po 2-3 dienas pabuvojo: Washington, D. C., Chicago, Ill., Los Angeles ir San Francisco, Cal., Boston, Mass, ir New Yorke, į kuri atvykę, čia dukart koncertavo ir išskubėjo namo Naujųjų metų sutikti.

Programas atliko visur panašias: grojo styginis kvartetas, birbyne, kanklėmis, dainavo, skaitė patriotinę ir linksmą poeziją, perdavė ir priėmė šventines dovanas ir sveikinimus.

Pateikiame sutrumpintus reportažus iš kolonijų, kuriose svečiai lankėsi.

Washingtono priemiesty, Arlington, Virginia koncertavo amerikiečiams. Kai kurie amerikiečiai manė, kad rusai. Keli tokį klausimą klausė ir San Francisco! Svečiai iš Lietuvos aiškiai pabrėžė, kad koncertuoja artistai iš Lietuvos. Apie New Yorke koncertus rašo Salomėja Narkėliū-

naitė. Apie svečių viešėjimą Chicagoje - Edvardas Sulaitis. Jie išvardija koncertų atlikėjus ir jų programas.

Iš Los Angeles į San Francisco, Cal. svečiai nuvyko gruodžio 20. San Francisco priėmimą suruošė Amerikos-Tarybų S-gos draugija. Tarp kalbėtojų buvo draugystės Instituto pirm. dr. Roland Roberts. Lietuviai svečius priėmė Suomų salėje, Berkeley, Cal. Priėmimas buvo žemutinėje salėje, koncertas II aukšte - koncertinėje salėje.

Iš Chicagos svečiai Kalėdų dieną - gruodžio 25 skrido į Bostoną. Kaip visur, taip ir čia, plačiai apvežioti autobusu. Parodytos istorinės ir gražesnės vietos. Lietuviai juos priėmė South Bostono lietuvių piliečių draugijos salėje.

Priėmimą ir koncertą aprašo ir Keleivis, kurį cituojame:

LIETUVOS EKSKURSANTAI BOSTONE

Gruodžio 25-27 dienomis Bostone lankėsi iš Lietuvos 24 asmenų ekskursija, kurios tarpe buvopradedant plačiai ir už Lietuvos ribų išgarsėjusio styginio kvarteto nariais ir baigiant Mažeikių rajono kolchozo pirmininku.

Dienomis ekskursantams buvo rodomas miestas, o vakarais jie turėjo progos susitikti ir pabend-

Vilniaus konservatorijos studentams Reginai Burneckytei ir Antanui Smolskiui kanklėmis ir birbyne pritariant, duetą dainuoja Kauno muzikinio teatro solistas Juozas Malikonis ir Vilniaus valst. operos ir baleto teatro solistė Elena Saulevičiūtė.

rauti su vietos lietuviais.

Gruodžio 26 d. So. Bostono Lietuvių Piliečių d-jos salėje buvo jų greitomis suruoštas koncertas, kurio programą atliko Vilniaus operos solistė Elena Saulevičiūtė, Kauno muzikinio teatro solistas Juozas Malikonis, Kauno dramos teatro aktorė Rūta Staliliūnaitė, konservatorijos studentė Regina Burneckytė (kanklininkė) ir konservatorijos studentas Antanas Smolskus (birbynininkas).

Programos vedėjas buvo Lietuvos radijo ir televizijos pranešėjas Vytautas Kybartas, kuris, be kitų dalykų, puikiai padeklamavo K. Donelaičio "Metų" ištrauką.

Verta pažymėti, kad jis ne tik savo pareigas gerai atliko, bet ir programos dalyvių ne "pristatė", kaip mūsųose pradedama sakyti, o su jais supažindino.

Kadangi apie koncertą niekur nebuvo viešai paskelbta, tai ir nesusirinko pilna salė. Kurie spėjo sužinoti ir ateiti, tie turėjo didelio pasitenkinimo, nes girdėjo aukšto lygio menininkus.

Iš Bostono ekskursantai išvyko į New Yorką, o iš ten gruodžio 30 d. išskrido namo."

Priėmimuose svečius perstatinėjo poetas Juozas Nekrošius, koncertų atlikėjus - Vilniaus Televizijos ir Radijo pranešėjas Vytautas Kybartas.

Ekskursijoje dalyvavo šie svečiai:

Poetas Juozas Nekrošius, grupės vadovas - Lietuvos valstybinės leidyklos poligrafijos ir knygų prekybos komiteto pirmininkas.

Petras Aleknavičius - Prienujų rajono kolūkio pirmininkas.

Steponas Arciškevičius - Kauno baldų kombinato direktorius.

Vilius Baltrėnas - "Gimtojo Krašto" redakcijos narys.

Feliksas Bieliauskas - Lietuvos Valstybinių archyvų viršininkas.

Regina Burneckytė - Vilniaus valstybinės konservatorijos studentė.

Birutė Vainiūnaitė - Vilniaus valstybinės konservatorijos dėstytoja.

Dalis publikos lietuvių koncerte, įvykusiame pr. metų gruodžio 28 d. Jungtinių Tautų Dago Hammars-Skjöldo vardo bibliotekos salėje.

S. Narkėliūnaitės nuotraukos

Tęsinys 10 psl.

VIENYBĖ

THE OLDEST LITHUANIAN NEWSPAPER IN THE WORLD

was established in 1886 by Juozas J. Paukštytis in Plymouth, Pa. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office in Brooklyn, N. Y. VIENYBĖ owners are: Valerie Tysliava and Joseph N. Tysliava. Published bi-weekly by Valerie Tysliava and Joseph N. Tysliava. Editor: Jonas Valaitis; Managing Editor Valerie Tysliava; Assistant Ann Waivada; Business Manager and Photo Editor Joseph N. Tysliava; Senior Editor Vytautas Širvydas; English Editor Demie Jonaitis; Contributing Editors: Juozas Kreivenas, Edvardas Sulaitis, Vytautas Zalatorius.

SUBSCRIPTION RATES: \$7.00 for one year. Advertising rates on application. All rights reserved. EDITORIAL and ADMINISTRATIVE OFFICES at 192 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. 11207. Telephone: APplegate 7-7257.

mes

Vytautas Širvydas

Antrasis mūsų mokslo žmonių suvažiavimas (simpoziumas) Chicagoje, kurį Bendruomenė suruošė, sutraukė gerą būrį paskaitininkų ir klausytojų. Jo vaisiai platesnius lietuvių ratelius pasieks kai paskaitos bus išspausdintos leidinyje, kurį prof. R. Šilbajoris apsiėmė suredaguoti.

Įdomybe buvo iškeltas faktas, kad iš 257 mokslo daktaratus universitetuose gavusių jaunesnės kartos lietuvių, kuriuos F. Vaišniūnas įvairiuose sąrašuose susekė, tik trečia dalis pasirodo lietuviškoje veikloje, o ir to trečdalis "daugiau negu pusė yra senesniųjų Amerikos lietuvių vaikai". Ir vėl senieji Amerikos lietuviai įrodė savo jaunimą lietuvių bei prisirišusį geriau išauklėjo, negu iš nepriklausomos Lietuvos prasišalinusieji savo jaunąją kartą. Moterų esama 35.

Visuomeninėje veikloje, be to, labiau reiškiams ne gamtos mokslus išėjusieji, bet humanistai: Vardys, Šilbajoris, Kavolis, Rekašius, Pikūnas, Klimas, Sabaliūnas, Maciūnas, Ramūnas, ir kiti.

* * *

Įdomi buvo prof. V. Vardžio pastanga atgaivinti pražlopsotą lietuvių emigracijos į Ameriką šimtmečio sukaktį, ją perkeliant į 1974 metus, nes, girdi, 1874 metais Shenandoah, Pa. buvo pastatyta pirmoji lietuvių bažnyčia Amerikoje. Be abejo, jei kuris mūsų mokslo vyrų įsipareigoję patyrinėti senesnius Amerikos imigracijos rekordus, gal rastų kitų faktų, bet pirmasis rimtas Amerikos lietuvių istorijos tyrėjas kun. Jonas Žilinskas-Zilius savo 1899 m. veikalė Lietuviai Amerikoje iškėlė, kad būrinis laivas James Foster išplaukė iš Hamburgo 1868 m. gruodžio 11 d. ir trys mėnesiai vėliau (tur būt, 1869 m. kovo 11 d.) išlaipino New York'e pirmąjį gausesnį lietuvių ateivių būrį: keturis katalikus ir tris protestantus.

* * *

Todėl mūsų išsivijęs šimtmetis (kol kas) tenka vesti, arba nuo kada laivas išplaukė iš Hamburgo (1868), arba kada atplaukė į New Yorką (1869). Kitais žodžiais, sukaktį reikėjo minėti 1968 ar 1969 metais. Bet - geriau vėliau, negu niekad, nors, po senovei, ir šiandien senųjų Amerikos lietuvių istorijai, ar jų atsiekimams, "atmosfera" nėra palanki. Ar "oras" pasitaikys geresnis 1974 metais?

* * *

Vakarų spaudoje svarstoma menamas Maskvos komisarų viršūnėse pasireiškęs bruzdėjimas prieš Brežnevą. Vienu to menamo bruzdėjimo įrodymu buvo komisarų Suslovo ir Podgornio kalbos, kuriose Brežnevo menami nuopelnai nebuvo iki padangių iškeliami, bet nutylimi. Įdomu, Suslovas savo kalbą sakė Vilniuje, o Podgornis latvių Rygoje. Kadangi Vilnius ir Ryga Maskvoje skaitomi Sovietijos "Vakarais", gal būt, šių komisarų kalbų tikslu buvo paveikti vakariečius daryti nuolaidų, kad jų draugas Brežnevas nesusilauktų vilko bilieto iš subruzdusių komisarų.

* * *

Lituanistikos institutas atskiru leidiniu išleido 62 puslapių Vinco Maciūno darbą "Dvidešimt septyni Žemaitės Laiškai". Ši rašytoja 1916-1921 metais gyveno Amerikoje, ir grįžus į Lietuvą - persišaldė ir mirė.

Keli laiškai primena seniems Amerikos lietuviams jų išgyventas tuo laikotarpiu aitrias ir nekultūringas savitarpio kovas neva už "idėjas". Žemaitė 1919 m. gale žinomai katalikių moterų veikėjai Uršulei Jakubauskaitei rašė: "Visuomeniški dalykai, politika taip paėdė iki gyvo kaulo, kad nesinori nė paminėti. Kivirčiai, barniai, ginčai, nešvarios, nepamatytos kritikos po laikraščius, užsivarinėjimai... Vienybėlės tos brangiosios, artimo meilės, nė su žvakė ieškodamas trupinėlio nerasi".

Vienas jos laimingiausių laikotarpių Amerikoje buvo pustrėčio mėnesio viešnagė pas brooklyniečius Juozą ir Eleną Vyzus, pirmą negu išvyko į Lietuvą.

IŠ KAIRĖS IR IŠ DEŠINĖS

Girnakalis

Tęsa iš pr. numerio

Šiaip išmintimi nepasizyminčiame frontininkų žurnalo "Įlaisvę" naujame numery tilpo ypatingo dėmesio vertas Stasio Zymanto straipsnis, kurio turinį gerai išreiškia straipsny pavartota Stasio Šalkausko citata. Sako, vienintelė realiausia pagalba mūsų tautai yra turėti kuo mažiausiai nuostolio ir išlikti gyvai.

Kiek besistengtume, tėvynėje pasilikusiems išsivijos įtaka buvo, yra ir bus ribota. Mūsų tautai įsipareigojimai liečia reikalą išlikti tautiškai gyviems ir su kuo mažiausia nuostolio išsivijoje. Kitaip tariant, eina reikalas apie išsivijoje išlaikymą tų institucijų, kuriomis remiasi tautinis išsilikymas: spauda, mokykla, visokia organizacinė bažnyčia ir meninė saviveikla, ir kt.

Tai yra labai didelė ir sunkiai įvykdoma programa, kuri visų lietuvių visomis jėgomis turi būti vykdoma. Netiesa, kad sąžiningu darbu ir pilnu jėgų įtempimu jau nieko esą negalima padaryti veiksmingo.

SLIŽY IŠ DETROITO, KAS LIKVIDAVO TAVO CHORĄ?

Laikraščiuose skaitėme Stasio Sližio pranešimą, kad Detroito likviduojasi jaunimo choras. Esą kalti tingūs dainininkai. Stasy Sližy, visuomenei rodai lyg savo širdies žaizdą ir savo lietuviško darbo tragediją. Visuomenė lyg užjaučia, lyg nusistebi, lyg apgalvestauja. Bet niekas nieko nedaro. Nevidonai tie jaunikliai, likvidavo!

O aš manau kiek kitaip. Choral sunkiai išsilaiko. O šiais laikais jų išsilaikymas dar sunkesnis, nei pirmiau kad būdavo. Choral laikosi dainininkais, chorvedžiais, rėmėjais. Kur ilgesnį laiką pastoviai veikė choras, ten lietuvių kolonija išliko lietuviškesnė. Choral, kaip lietuvišybės palaikytojai, yra verti rūpestingumo ir paramos.

Paramos! O kas ir kada kokį chorą rėmė, jei pats choras nepasistengė susirasti rėmėjų? Net ir mirusių chorus visuomenė laidoja tyliai. Nei varpų gaudesio, nei vakaronių pas graborių. Miruslems chorams ir paminklų niekas nestato, net ir kapinėse duobės nepakrapina. Pakiša, lyg kokį pakaruoklį, kur kapinių patvory ir tiek. . .

* * *

Miruslems chorams paminėti reikia specialios vėlinių dienos. Stasys Sližys atliko didelį darbą, kai jaunimo chorą suorganizavo ir su juo dirbo. Didelis darbas atliktas ir tuo, kad išdrįso visuomenei priminti apie likvidavimą.

Šia proga, reikia pasakyti, kad lietuvių chorams būtina reikia globos. Gausu visokių kultūros tarybų, valdybų ir šiaip kultūros vadovų. O choras globoti nėra kam.

Chorų nugyvenimas rodo, kad visokios kultūros tarybos ir šiaip vadovai turi pagaliau eiti velniop arba pradėti eiti savo pareigas.

Detroito Stasys Sližys ir jo suorganizuoti nevidonai jaunikliai bei jų tėvai padarė labai daug - padarė gerą chorą. Šio darbo likvidavimas lietuvių yra žala. Norėtusi viešai ir garsiai išgirsti, kas ir ką daro, kad šis choras veiktų ir toliau.

Šia proga reikia priminti, kad jaunimo choras veikia ir Chicagoje, kol kas sunkiai verčiasi kuklia jėzuitų globa. Bent kokia kultūros taryba ar šiaip padori lietuvių Bendruomenė, pažvelkite ir į šią pastogę.

Ateina laikas naujai dainų šventei. Kas bus, močiute, kas bus?

Vadinamųjų "patriotų" ruja Chicagoje jau baigia likviduoti lietuviškų mokyklų chorus. . .

EDMUNDA JUŠKĮ IŠLYDĖJUS

Edmundas Juškys, penkis metus išbuvęs Tarybų Sąjungos ambasadoje Washingtono antruoju sekretorium ir konsulu, grįžo į Vilnių.

Jį daug kur nuolat matėme, visada judrų, pilną energijos, linksmą besišypsantį, visada pasirėngusį išklausti tų, kurie į jį su reikalais kreipiasi. Besikreipiančių buvo daug, ir jų vis daugėjo. Konsulas stengėsi kiekvienam būti naudingas. Kur kam nepavyko, nebuvo konsulo galioje.

E. Juškio pareigos buvo sunkios. Pirmoje eilėje jam teko atlikti tiesioginius tarybinio pareigūno darbus. Labai daug dėmesio skyrė lietuviams. Buvo labai jaučiama, kad E. Juškio Lietuva ir lietuviai nėra vien eilinė tarybinė provincija - Lietuva - jo tėviškė, o lietuviai - jo giminė. Buvo jaučiamas lyg ir įgimtas konsulo palinkimas žmonėms padėti. Paklaustas, kada jam į butą galima skambinti teleatsakė: bet kuriuo paros metu.

E. Juškys išvyko į Vilnių. Tarybinių darbuotojų iš Lietuvos ir anksčiau veikė Amerikoje. Jie grįžo į Vilnių, dabar išsiviję juos Vilniuje turi kaip draugus. E. Juškys užtikrintai padidino mūsų draugų skaičių Vilniuje.

Nenukentėjome ir Washingtono: Juškio kėdėn arvyko Rimgaudas Mališauskas. Linkime jam čia sėkmės, ištvėrmės ir laimėjimų. Kas myli Lietuvą be asmeninių ar kitokių išskaičiavimų, tas ir iš R. Mališausko tikisi draugystės, nors būtų jo dar ir nematęs. Su viltim naujus žmones sutinkame, su meile išleidžiame.

"Vilnis" paskelbė pasikalbėjimą su E. Juškio. Apie išsivijos atsiliepią šiltai. Į klausimą, kaip žiūrėte į "vaduotojų" priešišką nusistatymą dėl kultūrinių ryšių, E. Juškys atsako: Viešpatie, atleisk jiems, nes jie nežino ką daro. E. Juškys čia tikslus, tokio trumpo ir pilno "vaduotojų" įvertinimo dar neteko girdėti.

VIENYBĖ, 1974 m. sausio 11 d.

STEBĖTOJO PASTABOS

Australijos lietuvių laikraštis rašo: "Lietuvoje gimusiems ir augusiems lietuviybė ir tėvynė paprastai yra vienas ir tas pats. Svetur augę ir brenę lietuviai šias sąvokas griežtai skiria. Jie gali būti geri, ir net labai sąmojingi lietuviai, bet Lietuva jiems ne tėvynė; toks tik tada Lietuva pamils, kai ją atlanks ir su jos žmonėmis susipažins".

Viena leidykla New Yorke skelbia išleisianti anglų kalba vertimus 30-ties tomų Didžiosios Tarybų S-gos enciklopedijos, kurios pildymas (trečioji) laida, pasiekė 300,000 egz. Pirmas tomas išleistas šių metų pabaigoje ir kainuoja \$50. Visi tomai, iš anksto užsisakant, kainuos \$1,100. Amerikos universitetams juos įsigyti, mūsų čia gimę galės pasiskaityti, ką didrusiai pasakoja apie lietuvius, su kuriais jų Kijevo ir Maskvos valstybės turėjo ankštų istorinių santykių.

Kai kas mūsų jaunimo nusiskundžia, girdi, sunku išmokyti lietuvių kalbą. Ką sakyti apie valų (Welsh) sakinį "Gvnaeth pwyd dyn gan Dduw" (Žmogų sukūrė Dievas)? Gal žodyje "Dduw" dar įstengtų žiūrėti "Dievas", bet kitų gal net štarti negalėtų?

Savo Penktą Dainų šventę amerikiečiai latviai pernai suruošė Cleavelande, Music Hall salėje. Iškilmes atidarė miesto galva ir pasveikino Latvijos pasiuntinybės Washingtono atstovas, Programoje buvo 17-kos latvių kompozitorių devyniolika liaudies dainų. Salės 14,000 vietos veik visos buvo išpildytos.

Rašoma: "Baltijos kraštai neturi galimybių savo gamtos turtais pasidaryti pramonės kraštais, nes neturi metalų, anglies ar aliejaus. Bet kaip trumpas Lietuvos nepriklausomybės laikotarpis įrodė, jie gali pasidaryti aukštos žemės ūkio kultūros kraštais. Bet tarybiniai komisarai pasiryžę juos kietai surišti su Ukrainos kasyklomis ir Tarybų S-gos dirbtuvėmis. Tokiu būdu, Klaipėdoje įrengė laivų statybą, Rygoje dizelio garvežių įmonę, Kaune ir Daugpilyje dirbtuvių pluošto dirbtuves. Lietuvoje, kur 1913 metais iš šimto gyventojų, 13 gyveno miestuose, šiomet jau gyvena 54 ir dirba pramonėje. Čia pat sustambėjo Vilnius: 1959 m. iš šimto gyventojų 33 buvo lietuviai, bet 1970 jų jau priskaityta po 13 iš šimto (viso 159,000, rusų 91,000, lenkų 68,000, gudų ir ukrainų 33,500).

Marcinkevičiaus dramoje "Mindaugas" yra įdomi vieta, kai Mindaugas sušunka: "Aš jau vainikuotas" ir čia pat pasišaukia savo metraštininką-istoriką, būdinga pavardė Juodį, ir jam įsako: "Tu rašyk mano istoriją, bet tik tuos lapus kuriuos paliepsi!". Nežinoma, ar Mindaugas taip sakė, bet taip sakydavo Stalinas.

VIENYBĖ, 1974 m. sausio 11 d.

Lenkas istorikas prof. Oskar Halecki, kuris mirė, sulaukęs 82 metų, domėjosi ir senovės Lietuvos istorija bei parašė čia veikalus: Paskutiniai Švitrigailos (1370-1452) metai (išleista lenkų kalba 1915 m.); Lietuva, Gudija ir Žemaitija kaip Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės sudėtinės dalys (lenkų kalba, 1917 m.); Apipavidalinimas ir atnaujinimas Lietuvos valstybės, 1917-1918; Lietuvos bajorai 1959 metų Liublino seime ir Genealoginės pastabos prie Krėvos sutarties istorijos (1935). Nei vienas šių veikalų nebuvo išsamiai mūsų istorikų dar aptartas.

Pasirodė "Pasaulio Lietuvių Jaunimas" nr. 3-4. Yra naudingų dalykų, bet bendras įspūdis - "skystas". Neturi redaktoriaus su tvirta idėja, o taip pat ir gerų bendradarbių. Bet dar jaunas - gali su laiku pasitaisyti.

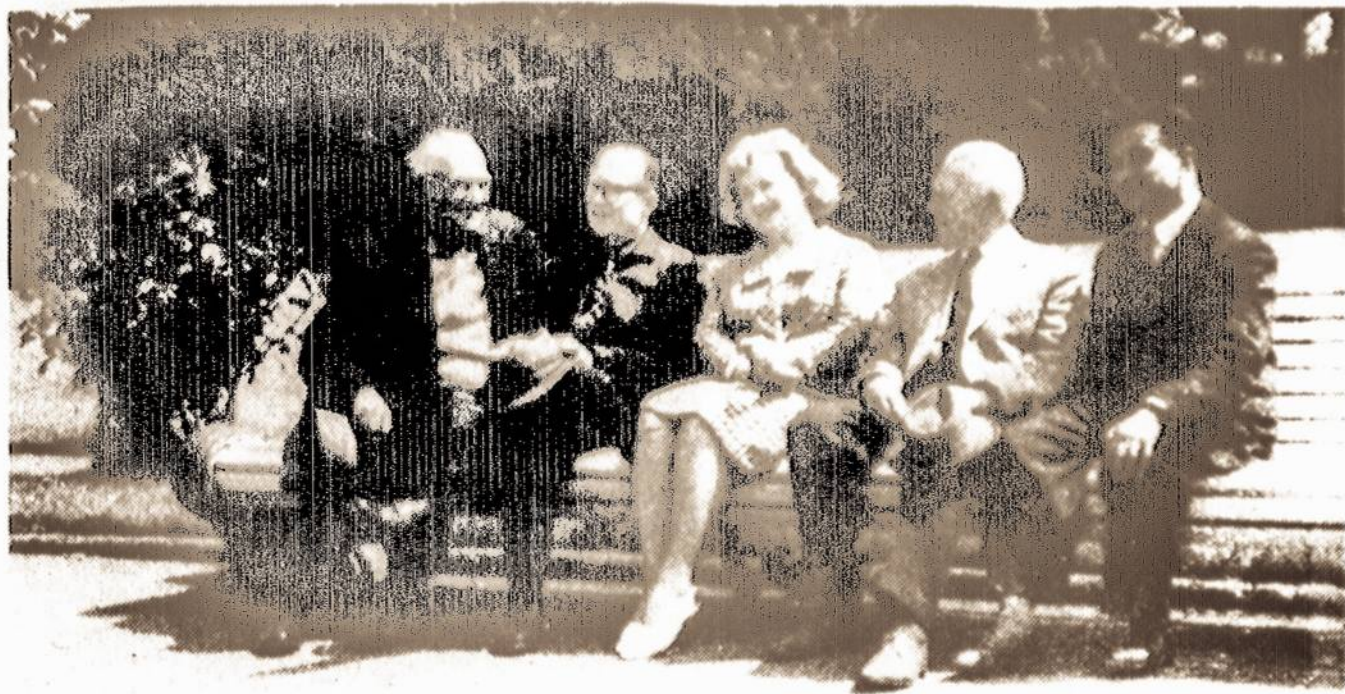
Chicagoje dešimtį dienų posėdžiavo Pasaulio antropologų ir etnologų kongresas, kuris išklausė du tūkstančių paskaitų 80-čia temų. Lietuviai čia galėjo parodyti mūsų liaudies meno, šokių tautosakos, dainų papuošalų ir knygu, bet nepasirodė, nors Chicagos universiteto prof. Adams, atidarymo proga, pareiškė: "Chicagoje gyvena daugiau lietuvių negu bile kitame pasaulyje mieste, įskaitant ir Lietuvą. Sovietija buvo pakitinusi į savo 37 mokslo vyrų būrį įjungti ir Vilniaus profesorių J. Jurginį, bet, girdi, jis "laiku dokumentų nesutvarkė". Poor excuse!

Amerikiečių ukrainų leidžiamas istorijos žurnalas Ukrainyskiy Istoryk apsisprendė spausdinti straipsnių ir anglų kalba, tikslu suteikti progos amerikiečiams susipažinti su ukrainų istorikų darbais.

Hall leidykla Bostone išleido Janinos W. Haskins bibliografinį sąrašą knygų išspausdintų Lenkijoje, 1475-1700 metais (pirm Liublino unijos ir po) randamų Amerikos knygynuose. Įvardina ir Lietuvos statuto laidą.

Lietuvių fondas skelbia išbartsčius lietuviybės reikalams \$244,505. Iš jų mūsų spaudai paremti tedavė tik - \$6,000.00 spauda proporcingai daugiau lietuviųbei išlaikyti nuveikia, negu tie, kuriems nuberta \$238,505.

Atėjo daugiau smulkmenų apie baltistikos mokslinę konferenciją, kurią 1970 metais Stockholme suruošė Švedijoje susiorganizavęs baltistikų studijų institutas. Paskaitas pateikė 78 mokslo vyrai, jų tarpe septyni lietuviai. Tik gaila, kad jų pasirinktosios temos nesukambėjo per daug gyvenimiškos. Baltų kultūros antspalvių daugiau parodė amerikiečio baltisto prof. W. R. Schmalstiego paskaita.

Brooklynietis dr. Ant. Petrika, kuris šioje nuotraukoje matomas su broliais Sodeikomis (Antanu ir Stasiu) ir Irena ir Julium Butėnu 1966 metais, susirašinėja su Antanu Sodeika ir pasidalija naujienomis. Iš dr. Petrikos sužinojęs apie muz. Olšausko mirtį, A. Sodeika rašo:

MIELI PONAI PETRIKAI!

Ačiu už laiškūčius. Gaila Olšausko. Prieš tokia nelaimės esama bejėgiai. Taip jau surėdyta; kartą gimei, žinok, kad ateis laikas užbaigti šią gyvenimo kelionę. Pagyveno nemažą skaičių metų ir padirbėjo nemažai meno srityje. Jį gerai pažinojau Lietuvoje ir kartą nuvykęs į JAV gastrolėm kartu keletą dienų paviešėjome Tabor farmoje pas Bačiūnus.

Poetas H. Nagys pastebi mūsų visuomenėje ligą, kuria neserga tik Vienybės žmonės: "Gyvename laiką, kuriame vienas kitą rūšiuojame į tikrus ir netirkus patriotus, į išdavikus ir aržuolo tvirtumo lietuvius, ir bendradarbiautojus ir net rankos paduoti nenorinčius iš Lietuvos atvykstantiems. Žodžiu, sergame neišvengiamą išsivijimo ligą, kurią galima pavadinti kraujo vėžiu, kuris lietuvišką kūną suėš".

Zurnalistės Juratės Kazickaitės Associated Press agentūrai parūpintas reportažas apsaikoja apie Hollywoode gyvenantį populiarių moterų madų kūrėją Fredericką. Reportažas paskelbtas daugelyje Amerikos laikraščių antrašte "His Clients - The "Sexy Babe"". Sako, jis siekia moterims sukurti tokios mados drabužius, kad "jais pasirėdžiusiai moteriai į kambarį įėjus, visos ten esančios moterys tuoju imtų jos neapkęsti, o visi vyrai ją lydėtų susižavėjimo žvilgsniais". Tačiau taip buvo iš pradžių, taip yra šiandien ir taip bus amžių amžiais - kiek tai liečia moteriškus drabužius.

Amerikietė katalikė moteris, baigusi mokslus Amerikos katalikų mokyklose, parašė autobiografinę knygą, kurioje aštriai kritikuoja parąpinęs mokyklas ir seselių vienuolių mokytojų įvestąją sistemą.

Knygą Boston Herald recenzuodama, protestantė moteris amerikietė pastebi: "Duokime vienuolėms ir kreditą. Prisiminkime, kad moterų vienuolijos suteikė progų stipresnio pobūdžio katalikėms moterims tapti įžymiomis milijoninių mokyklų ir prieglaudų bei ligonių vedėjomis-tvarkytojo-

Tegul bus jam lengva Amerikos žemelė.

Linkiu Jums abiem geros sveikatos ir gero ūpo! Nenusiminkime. Nuo tos nelaimės nė vienas nepabėgsime!

Mano visa šeima ir brolis Stasys linkime Jums laimės.

Jūsų

A.B. SODEIKA IR ŠEIMA

Vilnius, 1973. 10. 15

mis, kuomet Amerikoje tokios vietos moterims buvo neprieinamos ir uždarytos".

Šie žodžiai tikti ir mūsų seselių kongregacijoms, nes jos, taip pat, išauklėjo stiprių asmenybių administruoti įvairias senelių prieglaudas, ligonines ir mokyklas.

Leidinys "Lietuviai Amerikos Vakaruose" pabrėžė Vienybės pastabą, kad "Bendruomenės seimas Washingtono lietuviškajai spaudai nėra davęs jokios paramos. Ją, po senovei, turi išlaikyti vienuolynai arba retėją skaitytojai ir silpnėjančios organizacijos". Lietuvių "milijoninis" fondas, taip pat, tik būsimus "milijonus", bet ne mūsų laikraščius skaito.

Nusivylęs lietuvis jaunikaitis porina:

Mūsų gražios lietuviškos "Deitų" turi veik kasdieną: Kas su baltu, kas su juodu, Bet su lietuviu - nei vieną!

Naujai pastatytai Dievo Apvaizdos bažnyčiai ir Kultūros centrui Detroito lietuviai ir ne lietuviai jau suaukavo \$120,000. Aukavo 314 parapijiečių ir 137 pašalinių.

Vietos dviejų lietuvių parapijų vadams skersakiuojant, Toronto lietuviai pasistatė naujus Lietuvių Namus, kur yra viena didelė salė (700 lankytojų), dvi mažesnės (po 150) ir dvi po 60. Be to, yra kambarių archyvams ir kitiems susirinkimams. Skolos liko \$300,000, bet tikimasi ją netrukus pagesinti.

Vilnies leidėjai Chicagoje kreipėsi į skaitytojus, norėdami sutelkti \$20,000, laikraščio gyvybei palaikyti. Laikraštis išeina tris kartus per savaitę. Anksčiau yra buvęs dienraščiu.

Lietuvoje

Paruošė Vytautas Zalatorius

RUSAI

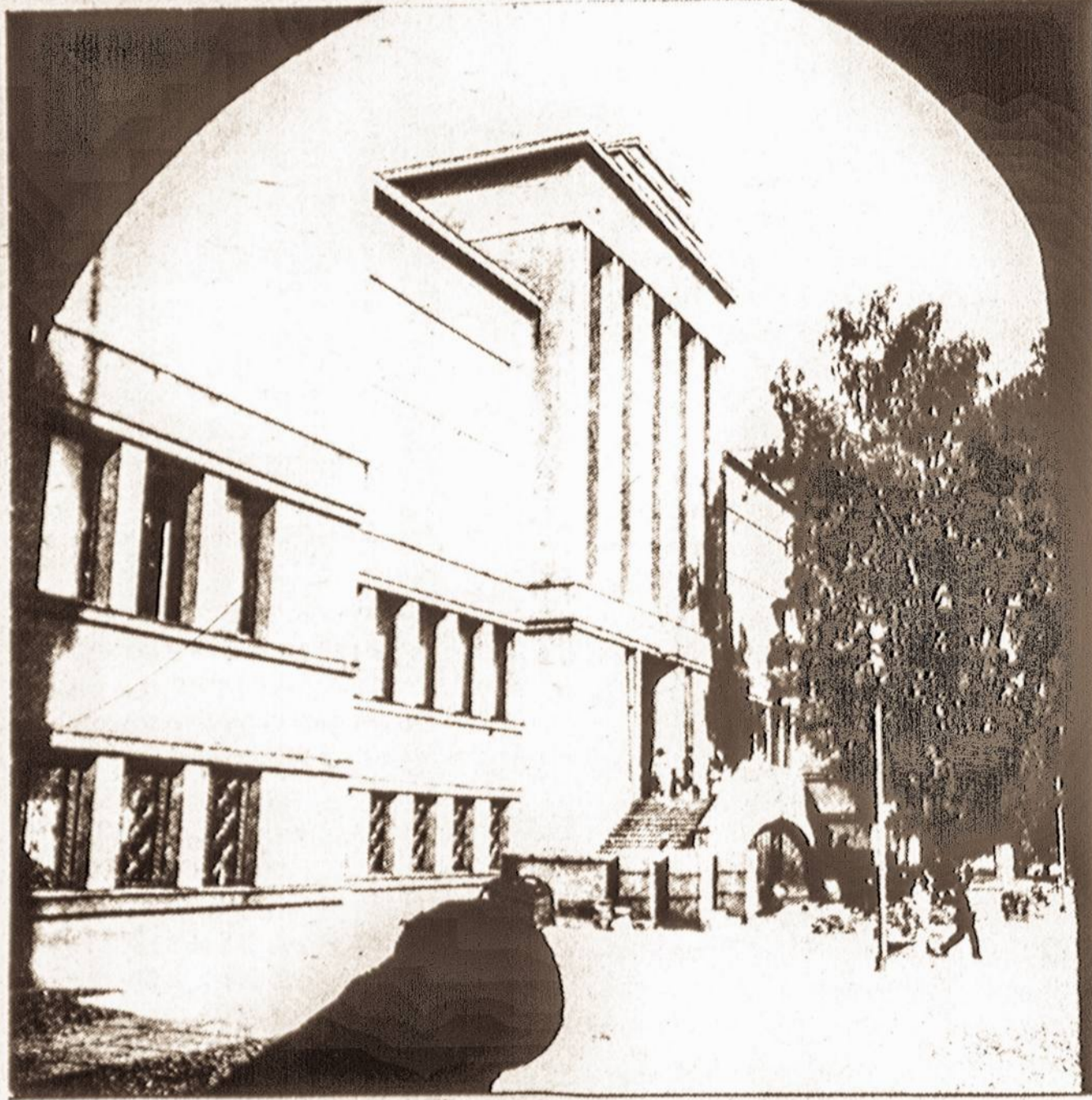
1973 m. lapkr. pabaigoje Lietuvai buvo įteiktas "Tautų draugystės" ordinas. Ordiną perdavė politbiuro ideologas M. Suslovas, vienas iš 15 aukščiausių partiečių TS. Vilniaus geležinkelio stotyje Suslovą pasitiko Lietuvos kompartijos centro k-to II sekretorius V. Charazovas. Pabaltijo karinės apygardos kariuomenės vadas gen. plk. A. Majorovas, šios apygardos politinės valdybos viršininkas gen. lt. I. Gubinas, Baltijos laivyno vadas adm. V. Michailinas ir šio laivyno pol. v-bos viršininkas kontraadm. M. Sablikovas ir kiti.

Suslovas, kuris po karo darbovosi Lietuvoje. Ją sovietindamas, lankėsi Kauno dirbtinio pluošto gamykloje, Politechnikos institute ir S. Nėries kolūkyje. Vilniuje apžiūrėjo kuro aparatūros gamyklą ir naujuosius gyvenamuosius rajonus.

Tuoju po Suslovo į Vilnių atvyko TS žuvininkystės ministras A. Iškovas. Jis su specialistais, kurių tarpe buvo ir Vakarų baseino žuvis pramonės vyriausios valdybos viršk. I. Sinkariovas, apsvaustė žuvis pramonės vystymo problemas. Lietuva turi nemažą žvejybos laivyną, kuri, tačiau, labai griežtai kontroliuoja Maskva. Dauguma aukštesniojo laivyno personalo yra nelietuviai.

Kokias maždaug vietas kolonistai užima Lietuvoje matosi iš jų paminėjimo spaudoje. Štai neseniai garbės raštais ir vardais buvo apdovanoti arba šiaip paminėti šie svetimšaliai:

J. Galperinas, Valstybinio leidyklų, poligrafijos ir knygų prekybos reikalų komiteto poligrafijos v-bos viršininko pavaduotojas; K. Afanaseva, Vilniaus elektros skaityklų gamyklos presuotoja; Z. Buto, tos pat gamyklos surinkėja; M. Kasina, vyr. buhalterio pavaduotoja; N. Makarova, derintoja; F. Orlova, surinkėja; N. Šeštakova, vyresnioji meistrė; B. Kasjanovas, "Giproribfloto" Klaipėdos skyriaus direktorius, N. Kikarevas, Vilniaus rajono Rudaminos apylinkės t-bos vykdomojo k-to pirmininkas; Papk. A. Lytasovas, Plungės rajono karinis komisaras; J. Markina, Rokiškio rajono partijos instruktorė; A. Fokina, "visuomeninio ir politinio gyvenimo aktyvistė"; G. Znaidzilovskaja, Krogertienė, Lietuvos TS ir radijo komiteto koncertmeisterė; V. Kleinovas, Vilniaus sukarintos priešgaisrinės apsaugos I būrio viršininko padėjėjas; V. Sučalkinas, Skęstančiųjų gelbėjimo d-jos respublikinio komiteto skyriaus vedėjas; I. Černikovas, Lietuvos Aukščiausiosios t-bos pramonės ir statybos komisijos pirmininkas; I. Timofejevas, Tauragės keramikos gamyklos realizavimo skyriaus viršininkas; E. Šilova, Sartų melioracijos kolonos vyresnioji

Buvęs karo, dabar Istorijos muziejus Kaune.

buhalterė; A. Morozovas, "Tiesos" korespondentas; V. Muchina, Zarasų vaikų darželio auklėtoja; V. Suchorukovas, vaikas, kurį Muchina išgelbėjo nuo paskendimo; F. Gorbatenka, brigadininkas žemės ūkyje; D. Savčiuk, veterinarijos akademijos dėstytojas, ateizmo lektorius;

Ne visi atėjūnai lieka Lietuvoje gyventi. Štai neseniai išsikėlė Lietuvos komjaunimo sąjungos centro komiteto nariai N. Naičiukas ir O. Sišorina.

Taikos apaštalai

Pasaulliniame taikingųjų jėgų kongrese, kuris vyko Maskvoje pr. m. pabaigoje ir kuriame dalyvavo 3,500 delegatų iš 143 valstybių, buvo ir atstovų iš Lietuvos. Tai Kauno archyvoskupijės ir Vilkaviškio vyskupijos koadjutorius vysk. L. Povilonis, Kauno kunigų seminarijos rektorius prof. dr. Butkus, kompozitorius E. Balsys, rašytojas J. Baltušis, režisierius J. Miltinis, Lietuvos kultūrinių ryšių su užsienio lietuviais komiteto pirmininkas V. Karvelis ir kiti. Ši propagandinė kongresą stebėjo ir vertino beveik 300 užsienio žurnalistų.

Propaganda ir agitacija Lietuvoje užima panašią vietą Lietuvoje kaip reklama Amerikoje. Bet ten šalia spaudos, radijo ir televizijos, plakatų ir transparentų propaguoja ir gyva žodinė agitacija. Veikia ištisa armija apmokamų ir neapmokamų propagandistų, kurie "šviečia" liaudį. Bet ir pačius agitatorius šviečia atskirai sukurta politinių mokyklų ir kursų sistema, kuri turi tris grandis: pradinę, vidurinę ir aukštąją. Vienoje tokioje mokykloje, kurią

būtų galima pavadinti pavyzdine, Vilniaus politinio švietimo namuose, kuriu direktoriumi yra V. Beriozovas pirmakursiai šimet pradėjo mokytis "komunistinės moralės", vidurinio kurso studentai nagrinėja partinės statybos klausimus, o aukštojoje grandyje skaitomos paskaitos apie tarptautinį komunistų sąjūdį, užsienio politiką, ekonominę, teisę ir filosofiją.

Šiuo metu rekomenduojamas užsienio politikos temos agitatoriams yra Mao Cze-Duno "aršus antitarybiškumas" ir "ardomoji veikla", solidarumas supralaimėjusiais Čilės kairiaisiais, arabų kova prieš Izraelį ir Europos valstybių bendradarbiavimas.

XVI AMŽ, KAUNO VANDENTEKIS

Archeologai neseniai surado Kaune XVI amžiaus medinio vandentiekio liekanas. Juo vanduo iš Žaliakalnio šaltinių, ties dabartine Mackevičiaus gatve, tekėjo į senamiesčio karčemas, užėgęs namus, amatininkų dirbtuves ir į valstybines įstaigas. Tačiau manė, kad vandentiekis Kaune atsirado tik 1929 m., klydo.

KLAIPĖDA MODERNIAUSIAS UOSTAS!

Klaipėda šiandien yra vienas moderniausių uostų Tarybų Sąjungoje. Neseniai buvo dar labiau mechanizuotas prekių pakrovimas ir iškrovimas. Buvo gauti elektriniai krautuvai iš Bulgarijos ir kiti mechanizmai iš Japonijos. Lynų konteinerių pakrovimo technika susidomėjo net viena vakarų Vokietijos firma.

STATOME, ĮDEDAME DAUG LĖŠŲ, O REIKIAMO EFEKTO NEGAUNAME.

A. Sniečkus

TRUMPAI

Lietuvos Aukščiausiosios tarybos prezidiumas apdovanojo CHANĄ GITEL FILIMINOVĄ garbės raštu už komunistinę veiklą Nepriklausomoje Lietuvoje ir vėliau.

Vilniaus universiteto teisės fakulteto docentas P. KŪRYS Maskvos M. Lomonosovo universitete apgynė daktaro disertaciją tema "Valstybės atsakomybė ir jos pagrindas šiuolaikinėje tarptautinėje teisėje".

KAUNE veikia 33 pašto skyriai, kurie per dieną pristato po 26 tūkstančius laiškų.

Vilkaviškio rajone kai kurių kolūkių traktorininkai, vairuotojai ir kombainininkai gavo UNIFORMAS. Ši praktika plinta.

TAURAGĖJE šalia senosios ligoninės pastatyta keturaukštė nauja su 120 lovų. Rajone dujinės viryklas turi daugiau kaip 7,000 abonentų, jų tarpe visi ūkiai.

UTENOJE baigiama statyti ketvirta ligoninė.

Vilniuje, 1973 m. gruodžio pradžioje Milano La Scalos primabalerina L. Kozli atliko pagrindinius vaidmenis A. Adamo baletu "Zizel" ir P. Čaikovskio "Gulbių ežere".

Anglijoje su paskaitomis neseniai lankėsi kibernetikos specialistas prof. J. Mockus, o Italijoje - Vilniaus Inžinerinio statybos instituto rektorius prof. A. Čyras.

Profesjonų darbuotojų delegacija iš Austrijos dvi dienas lankė Vilniaus ir Kauno įmones ir domėjosi profesjonų veikla Lietuvoje. Tuo tarpu Indiją lankė TS delegacija, kuriai vadovavo LTSR finansų ministras R. Sikorskis.

ŽODYNĖLIS

ABONENTAS - žmogus, turįs teisę ku nors periodiškai naudotis;
KARDIOLOGIJA - mokslas apie širdies ligas;
KOADJUTORIUS - vyskupo padėjėjas;
PROFILAKTIKA - priemonės, kuriomis siekiama išvengti ligų;
REANIMACIJA - ligonio atgaivinimas po širdies priepuolio.

VIENYBĖ, 1974 m. sausio 11 d.

LIETUVIŠKOJE CHICAGOJE

KŪRYBINIŲ JĖGŲ SVEČIAI IŠ LIETUVOS CHICAGOJE

Kaip jau yra tapusi taisykle, žiemos mėnesiais susilaukiame gausenių lietuvių kultūrininkų grupių iš Lietuvos. Šiemet tokia grupė buvo laukiama lapkričio mėnesį, o ji pasirodė tik gruodžio 23 d. vakare. Įvairūs sunkumai, tur būt, spaudė ekskursijos išvykimą, na ir jos maršrutas buvo nepavydėtinas ta prasme, jog didžiausiai Amerikos lietuvių kolonijai aplankyti buvo palikta tik nepilnos dvi dienos.

Kuomet gruodžio 23 d. O'Hare aerodrome nusileido United bendrovės lėktuvas iš San Francisko, tolimus svečius (viso 24 asmenys) pasitiko kelios dešimtys Chicagos lietuvių. Tuoj iš aerodromo - nuvykus į Conrad Hiltono viešbutį, ta grupė nuskubėjo ir čia specialiai išnuomotose patalpose su svečiais iš Lietuvos susitikome.

Kiek pasivaišinus, buvo suruoštas koncertėlis, kuriame pasirodė svečių pajėgos - sol. E. Saulevičiūtė, J. Malikonis, birbynininkas

A. Smolskus, kanklininkė R. Burneckytė, akt. R. Staliūnaitė. Programą pravedė Lietuvos televizijos pranešėjas akt. V. Kybartas. Atskirai savo eilių paskaitė grupės vadovas poetas J. Nekrošius, kuris vadovauja Lietuvos knygų leidimui.

Visi apgailėstavo, kad negalėjo pasirodyti Lietuvos styginis kvartetas, kadangi koncertėlis vyko viešbučio koridoriuje, ir tokiose aplinkybėse nebuvo sąlygų kvartetui koncertuoti.

Sekančią dieną svečiai iš Lietuvos nuvyko į Mildą, kur turėjo pietus, o vėliau tokio pat pobūdžio pasirodymą. Ten buvo ne tik koncertuota, o taip pat netruko kalbų iš abiejų pusių.

Lietuvos kvarteto pirmasis smuikas Paulauskas (jis čia vadovavo Lietuvos menininkų pasirodymui) citavo vieno Naujienų rašinio ištrauką, kuriame gana primityviai ir melagingai buvo pristatyti svečiai iš Lietuvos.

Atvykėliai iš Chicagos išvyko

Solistė Prudencija Bičkienė, violončele pritariant muz. Petrui Armonui, pajvairino Vyčių choro koncerto programą.

Praeity metų lapkr. 17 d. Vyčių Salėje buvo Vyčių choro koncertas, pavadintas "Laisvės Lietuvai". Nuotraukoje - choro narių dalis pildo programą. Chorui dirigavo muz. Faustas Strolia.

Pr. metų lapkričio pabaigoje Chicagoje viešėjo 20 asmenų turistinė grupė iš Tarybų Sąjungos, kurioje buvo ir 11 lietuvių, daugumcje paprastus darbus dirbantis jaunimas. Jie čia buvo amerikiečių svečiais ir Chicagoje praleido trejetą dienų. Buvo apsilankę ir Mildos salė. Svečiai iš Lietuvos, lydimi vietinių lietuvių, susipažįsta su Mildos patalpomis. Grupės vadovė buvo Lietuvos švietimo min. pavaduotoja Vanda Klikūnienė. Visos nuotraukos E. ŠULAIČIO

Kalėdų pirmosios dienos rytą, i Bostoną, o iš ten į New Yorką.

Kita kiek didesnė lietuvių grupė Chicago aplankė lapkričio mėn. pabaigoje. Ją sudarė 11 lietuvių su kitų tautybių grupe (viso buvo 20 asmenų). Daugumoje jos nariai buvo paprasti jauni žmonės, dirbantieji gamyklose. Su jais buvo ir poetas V. Barauskas bei švietimo min. pavaduotoja V. Klikūnienė. Ši grupė susitikimų su lietuviams turėjo mažiau (apie ją nedaug kas iš anksto ir nežinojo). Ji tik vieną dieną buvo atvykusi į Mildos salę ir ten pabendravo su lietuviams, tačiau jokių pasirodymų nebuvo, kadangi jos eilėse meninių pajėgų buvo nedaug

Gruodžio mėnesį Chicagoje viešėjo pagarsėjęs mokslininkas iš Vilniaus Algirdas Žukauskas, kuris jau eilę metų pasaulyje garsėja kaip šiluminės energijos žinovas, jau prieš tai Chicagoje skaitęs paskaitų šios rūšies mokslininkų suvažiavime.

E. Š.

MUMS RASO IŠ CHICAGOS

- PRANAS ŠULAS, aštuonerius metus aktyviai dirbęs BALF Chicagoj, buvęs apygardos valdybos vicepirmininkas, vėliau Gage parko skyriaus sekretorius, aprašydavo BALF veiklą lietuvių spaudoje. Paskutiniu metu parašęs keletą žinučių dėl BALFo centro perkėlimo iš Brooklyno, kur yra 3 aukštų BALF veiklai pritaikyti nuosavi namai ir amerikiečių teismo sprendimu iki Clevelando seimo buvo laikomas tarnautojas, o tuo pat metu Chicagoj BALFui nuomojamos patalpos ir samdomas tarnautojas. P. Šulas viename savaitrašty išreiškė abejingumą dėl BALFo centro tikslingo nusistatymo pinigų leidžiant. Vietoj, kad BALFo centras per spaudą būtų pasiaiškinęs, įgaliota viena vicepirmininkė reikalą sunarpaliojo. To pasėkoje P. Šulas pasitraukė iš BALFo aukų rinkėjo pareigų, o vėliau atsistatydino iš skyriaus sekretoriaus posto.

Pažymėtina, kad Darbininkas, Vienybė, Dirva ir Keleivis palaikė ir spausdino buv. BALFo C. V-bos paaiškinimus ir pažiūrą, kad BALF Centras, turėdamas namus Brooklyne, juos panaudotų vargstančiųjų lietuvių šalpai Lietuvoje, Sibire, taupyti lėšas; mažintų išlaidas, turėdami minty savo tautiečių vargą pasaulyje. Gi kai kurie chicagiečiai, vedami ambicijų, BALFo centrą pasistengė perkelti į Chicagoj, visai be rimto pagrindo. Tokios minties Chicagos lietuvių spaudoje negalime išspausdinti, nes jie, atrodo, pateko įtakon tų balfininkų, kurie nori centro Chicagoj. Gal dėl to nemažai balfininkų pasidarė abejingi dėl BALFo paskirties, tardami, kad reikia tarpusavy išskeltus nesusipratimus išaiškinti.

FRANKIS STEPANIS

JAUNIMO DRAMOS STUDIJA sausio 12 ir 13 dienomis chicagiečiams parodys Lietuvoje gyvenančios autorės V. Palčinskaitės veikalą "Spyruoklinis kareivėlis".

Per miestus ir kontinentus keliauja birbynė ir kanklės

JONAS KIZNIS

Buvo malonu ir džiugu klausytis New Yorke televizijos studijoje profesionaliai ruošiamų Lietuvoje lietuvių liaudies tautinių muzikos instrumentų muzikantų - skambinant kanklės ir grojant birbynę. Jie tie muzikantai, kanklininkė ir birbynininkas yra Vilniaus Konservatorijos studentai: Regina Burneckytė ir Antanas Smolkskus.

Abu studentai atvyko į Ameriką grupėje Lietuvos menininkų: rašytojų, artistų, operos solistų, muzikų ir kt. Skrendančio paukščio žvilgsniu jie apžvelgė Ameriką, skrisdami į Los Angeles, San Francisco, Chicago, Boston. Iš Bostono jie atvyko į New Yorką gruodžio 27.

ALF (Amerikos Lietuvių Fundacija), susitarusi su Vidio Television studija, pakvietė Regina ir Antaną pagroti televizijos laidai, kurią, jeigu viskas sėkmingai klosis, bus galima matyti ir girdėti 13-tam kanale. Gruodžio 29, 73 keliolika lietuvių ir Studijos veikėjų klausėsi lietuviškos patobulintos chromatinės birbynės ir lietuviškų kanklių. A. Smolkskus pagrojo solo birbynę Piemenėlio ridavimą ir Esk. karvute. R. Burneckytė paskambino solo kanklėmis Motulė mane barė. O duetui jų buvo pasirinkta Gimtinė ir Klumpakojis.

Birbynė savo prigimtimi yra lyrinė; tartum būtų gimusi iš lietuviškos dainos. Jos sodrus tembras, švelniai minorinis, kartais net grandus. Birbynė suokia lyg sentimentalį lakštingalą; tarpais yvauja, aukštuose tonuose suklykia, it slopindama besiveržiantį džiaugsmą. Įvairius tuos niuansus iš birbynės išvilioja įgudusio muziko technika gabus interpretatorius - A. Smolkskus.

Kanklės yra kitos struktūros - styginis instrumentas - ir kito charakterio. Kanklių skambėjimas užgauna klausą ir patraukia dėmesį intymia gaida, lyg pasakotų ką tai paslaptinga iš gilios praeities, kada ir pačios kanklės pradėjo savo jautrų skambėjimą. Šiandien kanklės naudojamos Lietuvoje yra roli pažengusios nuo senųjų devynstygių, kuriom buvo grojama Lietuvoje įvairiose kaimo pramogose pirmoje 19-to amžiaus pusėje. Apie praėjusio šimtmečio vidurį Lietuvos kaime pradėjo vyrėti smuikas, armonika ir dar kitoki liaudies priemonė muzikos instrumentai. Jie nurungė kanklės, ir jos buvo pakabintos į nuošalų kampą. Kanklių likimą laikinai lėmė kintantis gyvenimas, jo naujas ritmas ir tempas, o kartu ir naujas šokis, reikalaujantis ryškesnio-garsesnio takto. Šio šimtmečio pradžioje mūsų tautinės sąmonės ir kultūros žadintojai pažadino ir kanklės naujam gyvenimui.

Siuolaikinės kanklės gaminamos Lietuvos muzikos instrumentų dirbtuvėse. Jos yra žymiai patobulintos: turi 29 srygas ir tonaci-

nus keitikius. Skambinamos brauktiniu arba pirštiniu būdu - brauktuku arba pirštais. Galimas dar ir mišrus skambinimas - pirštais ir brauktuku. R. Burneckytė savo kanklės skambino pirštais. Jauna muzikė yra ne tik jautri, bet ir gera technikė, tobulai pažįstanti instrumentą, kurį ji naudoja; jos kanklės po jos jautriais pirštais skambėjo savo tikru balsu, tad ir grojamas motyvas smigo giliai į klausytojo širdį. Reginos mokytoja, docentė R. Tamošaitienė, apie savo mokinę esanti geros nuomonės. Jos teigimu Regina turi tvirtus davinius - įgimtus: jautrias rankas, muzikalumą, valią, temperamentą. Ir yra darbšti. Ji yra trečio kurso studentė, bet jau dalyvavusi ne vienam konkurse. Praėjusių metų pavasarį Voroneže įvykusiame visos Tarybų Sąjungos liaudies instrumentais muzikantų konkurse Regina laimėjo geriausios koncertmeisterės diplomą ir prizą - dumplinę armoniką.

Aukštoji chromatinė birbynė nė kiek nenusileidžia kanklėm. Ja Antanas jau groja aštuntus metus. Mokyti birbynės meno Antaną įkalbėjęs Lietuvos birbyninkų tėvas Povilas Samuitis. Pradėjęs muzikos mokslus J. Tallat-Kelpšos muzikos mokykloje, už dviejų metų Antanas baigs Vilniaus konservatoriją.

Jaunas birbynininkas koncertinį gyvenimą pradėjo labai anksti. 1969 m. laimėjęs Respublikos jaunųjų atlikėjų konkurse laureato vardą, pakviestas pradėjo groti pučiamųjų orkestre Trimitas. Su juo aplarkė eilę miestų, grodamas E. Balsio Andante cantabile iš 1-0 koncerto smuikui, aranžuoto birbynei ir pučiamųjų orkestrui. Nors birbynei artimiausias yra lyrinis repertuaras, bet su ja Antanas groja V. A. Mocarto, T. Van-Bethoveno, A. Vivaldžio, K. M. Vėberio ir Boterini kūrinius.

Kur Antanas su savo aukštąja chromatine birbyne begrotų, visur jis laimi. 1973 m. pavasarį jis surengė didelius solinius koncertus Vilniuje, Kaune, Panevėžyje ir laimėjo pirmą vietą sąjunginiame liaudies instrumentų atlikėjų konkurse, Voroneže. Varžėsi 68 instrumentalistai. Konkuravę ukrainiečių bandiros, baltarusių cimbalai, armėnų karorai, rusiški bajaranai, balalaikos, kirkizų komūzos, gruzinų salamurina, . . . o laimėjo lietuviška birbynė!

Parengimu televizijoje daug rūpinosi ir padėjo Angelų parapijos bažnyčios muzikinis direktorius Albinas Prižgintas. Televizijos studijoje Regina ir Antaną pristatė ir jų programą anonsavo Lili Poškus.

Amerikoj lietuvių kolonijose R. Burneckytė ir A. Smolkskus, kur tik jie turėjo birbynės ir kanklių koncertus, visur laimėjo nuoširdžiausią pritarimą, audringus valiojimus (ovacijas) ir plojimus. Ypatingai

Kanklininkė Regina Burneckytė ir birbynininkas Antanas Smolkskus šv. Onos bažnyčios fone Vilniuje.

Donelaitis japoniskai

"Tokyo ekonomikos kolegijos humanitarinių ir gamtos mokslų žurnalo" ("Tokyo Keizai Daigaku - Jinbun Shizen Kagaku Ronshū") 1973 m. aštuntajame tome paskelbta Kristijono Donelaičio "Metų" ištrauka - "Pavasario linksmybių" pirmosios 144 eilutės.

Į japonų kalbą lietuvių klasiko kūrybą išvertė minėtos kolegijos profesorius, baltų tautų kultūros ir literatūros propaguotojas Japonijoje Ikuo Murata.

Greta japoniško vertimo žurnale pateikiamas ir kirčiuotas lietuviškas poemos tekstas. Be to, įžanginėje dalyje supažindinama su Lietuvos istorija, K. Donelaičio kūryba, jo raštų publikavimu, vertimais į kitas kalbas (žr. čia pateiktą faksimilę).

Nemokant japonų kalbos, žinoma, sunku spręsti apie vertimo ypatybes. Tačiau jau vien tikrai faktas, jog K. Donelaitis prabilo japoniskai, malonus įvykis visiems lietuvių literatūros mylėtojams.

I. Murata šiam savo darbui, atrodo, ruošėsi su tikru japonišku stropumu. Jis išstudijavo L. Gineičio, J. Lebedžio, J. Kabelkos darbus apie K. Donelaitį, naudo-

jais, jų instrumentais ir jų muzika domėjosi jaunimas, kurį kanklės ir birbynė tuo labiau traukė, kad šiuo metu Amerikoje etninių grupių liaudies kultūros renginiai yra populiarūs ir vis daugiau skatinami, kaip pasipriešinimas šovinistinės politikos antihumaniškom užmačiom. . . . ar atspara industrinių masių asimiliacijai, supilkėjimui.

josi "Metų" vertimais į kitas kalbas. Norėdamas geriau pajusti lietuviškų K. Donelaičio eilučių skambesį, visą "Pavasario linksmybių" tekstą įsirašė į magnetofono juostelę. Laimingo atsitikinumo dėka čia jam talkino ilgesnį laiką Tokijyje gyvenę lietuviai S. ir V. Staugaičiai (pastarasis, be kita ko, yra K. Donelaičiui artimos tarmės atstovas, pasižymintis labai puikia dikcija).

Poetinio vertimo srityje I. Murata taip pat nėra naujokas; prieš keletą metų Japonijoje atskira puošnia knyga jis išleido senosios vokiečių poezijos atstovo Hanso Zakso (1494-1576) veikalo apie luomus ir amatininkus japoniską vertimą.

I. Murata Tokijo aukštosiame mokyklose dėsto kalbotyrą, anglų ir lotynų kalbas. Tačiau jau keletas metų, kai visą laisvalaikį, net ir atostogas, jis skiria baltų kalbų studijoms. I. Murata jau yra į japonų kalbą išvertęs lietuvių liaudies pasakas apie Eglę žalčių karalienę, Mildutę (Sigutę), paskelbęs vertimų iš lietuvių ir rusų kalbų apie baltų kalbų tyrinėtojus - F. Fortunatovą, J. Bodueną de Kurtene, A. Meje. Reklaminiame japonų leidyklos žurnale "Gokuto" (1973 m. Nr. 2) išspausdino straipsnį apie lietuvių ir latvių leksikografiją.

Kartu su K. Donelaičio "Metų" ištrauka publikuojamas ir I. Muratos verstas šios informacijos autoriaus straipsnis apie pirmojo mokslinio Donelaičio raštų leidimo parengėją, žymų lietuvių kalbos tyrinėtoją A. Sleicherį.

Pabaiga 7 psl.

VIENYBĖ, 1974 m. sausio 11 d.

MIKO PETRAUSKO Koncertas

Prisiminimų žiupsnelis iš 1912 metų

1912 metų rudenį Niuarko lietuviai turėjo šaunią pramogą, - gražų meninį-estetinį pasilinksmimą, kokio ši didėję kolonija dar nebuvo turėjusi ilg tolei.

Vieno sekmadienio popietį įvyko Miko Petrausko koncertas! Pirmo, prieš trejetą savaitę, Bruklino gėrėjomės Miko Petrausko operetės „Birutė“ pastatymu, na, o dabar štai — pats artistas ir muzikas kompozitorius pasirodė mūsų mieste.

Didelis epizodas iš anų tolimųjų metų Amerikos lietuvių kultūrinio gyvenimo — skambūs ir dailūs epizodai! Lietuvių svetainė žemutinėje Niuarko miesto daly kimština pilna publikos. Net ir stačionių tirstai prisigrūdę pasilenkė, palei langus, užpakaly, praėjimuose...

Koncerto programa buvo dvilypė. Pirmoji dalis — dainos, operų arijos, vėl dainos. Antroji — fortepijonas.

Įsižiūrėjau gerai ir dar geriau įsiklausiau. Išgirdau Petrauskas estradon, darniai juodu fraku apsitalęs, aukštyn riestais ūsais, pilnaveldis, pilnakūnis, gražus stamantrus vyras. Didelės, raiškios, drąsios akys, valdingi mostai, santūri laikysena. Tikras artistas. Tuoj patraukia ir sukaupia publikos dėmesį.

Atsimenu gerai, itališkai padainavo Leonkavallo operos „Pajacai“ Kanio ariją „Recitar, mentis preso dal delizio“... Pirmą kartą išgirdau šią patosišką dramingą ariją, kupiną sielos skausmo raudojimų.

Petrausko tenoras nestiprus, ne taip jau skardus, bet mielas, švelnus, malonus klausyt, gerai suvaldomas, išlavintas. Tokioje nedidelėje Niuarko lietuvių salėje toks balsas gražiai pasiekia kad ir prie durų ir už durų. O šaip, sėdėdamas maždaug vidury svetainės, sužadai vliaus subtiliuosius balsu niuansus bei atspalvius.

Kompozitorius M. Petrauskas

Mūsų tų laikų publika pirmą kartą girdėjo tokį aukštai išlavintą, mašastinį balsą, tokį įspūdingą, perjaustą dainavimą. Žodžių niekas nesuprato, bet suprato jų balsinį pajėgumą ir stiprią dramatišką reikšmę. Ir plojo publika smarkiai, nuoširdžiai!

Dainavo Petrauskas seną dzūkiską liaudies dainą: „Tykiai, tykiai Nemunėlis teka“. Čia tai jau sužavėjo visų širdis, net ir ašaras išspaudė ne vienam. Kokį gi vidinį pojūtį sužadai spalvingame tenoro skambėjime, judrių artisto akių ir ryškaus veido judėjime! Kokia gili, darni intonacija, interpretacija! Ilgi aplodimentai.

Giliai, ilgesingai, nostalgikai nutelkti, sėdim, laukiam, kas dabar. Kaip mažiškai sugebėjo dainininkas visiškai

pakeisti publikos nuotaiką! Tuoj, iš pirmų sekamos dainos žodžių, nušvito veidai, pražydo šypsenos, sublizgėjo akys... „Bernužėli, nesvoliook“... Linksmas, žalsmingas, lengvučio turinio liaudies daina, linksmaujanti gaida užkrėtė visą publiką. Gyvi dainininko mostai ir talkil mimika dar labiau padėjo išjudinti klausovų jausmus. Net ir maniškė greta sėdėdama šypso: lietuviai, girdi, smarkūs.

Kita vėl daina, kita dvasia ir turinys, — kita ir nuotaika, kitas publikos atoveiksmis. „Kur banquoja Nemunėlis“... Visi klausovai ilgisi savo brangiosios tėviškės, savo žmonių, savo namiškių, giminių. Daina kaip tik ir virpina šitas jautrias patriotines klausovų širdies stygas.

Truputį panašiai nutelkė publiką ir „Kur bakūžė samanota“... Atminimai, nostalgija, galysta. Dar kelios liaudies dainos. Štai vėl nuskambėjo pakili operos arija. Petrauskas uždainavo vėl itališkai, iš Verdi operos „Rigoletto“, kuniškakčio lengvabūdišką ariją: „La donsi e mobile“...

Al, kokia čia paqauamai lyriška grozybė!.. Al, kaip aš panorau suprast itališkai, pramokt bent kiek šitos stebėtinai gražios, skambios kalbos! Tas noras manęs neapleido, nors tam proqų tuo tarpu visiškai neturėjau, nei laiko, nei galybių. Privalėjau susiqūžęs laukti kantriai: visgi gal kada...

Po pertraukos Petrauskas atsisėdo prie pianino. Manau, retas kuris klausovas ką nors išmanė tuomet apie fortepijoną. Aš bent labai retai kada buvau girdėjęs ką darniai skambinant. Tai buvo didžiulė mums visiems naujiena.

Ir stebėtina, kaip gražiai Petrauskas pataikė į patį tašką. Jis nesimojo griebtis Bethoveno ar Sopeno kūrinų. Ne, jis skambino liaudies dainų motyvus — ir pataikė į publikos širdį. Praskambėjo kokios pažįstamos liaudiškos dainos melodija, tai žiūrėk, sužadai tuoj kitą kokią liaudies dainą, ten vėl kita. Ir tęsiasi ištisinė liaudies dainų raštis suaušta muzikinė juosta... Vienoj kitoj vietoj sužadai ir rusiškų melodijų...

Gausiais aplodimentais užqrė publika mūsų didįjį muziką. Pasibaigė koncertas. Pakilo, sujudo, suosė visa salė.

Štai gi ateina ir pats artistas Mikas Petrauskas, eina iš lenqvo ir kalbasi su man jau gerai pažįstamu Karoliu Vairu-Račkausku.

Išdrįsau prielti, pasisveikinti, padėkoti. Stabtelėjom nuošaliau nuo tako. Petrauskas sako gyvenęs ir darbavęsis Bostone, lavinęs chorą, mokęs gražų būrelį dainos ir muzikos mėgėjų. Dabar pasiryžo pakoncertuoti po lietuvių naujo kynus.

Atrodo mūsų muzikas gerai, toks diržingas, magnetiškas, tvirtas vyras, net mielas žiūrėti! Galėjo būt kokių 40 metų amžiaus, pačiame brandume.

Petrauską iš čia vyksias toliau, bene Eliza betan, o ten vėl kur toliau, palei lietuvių koloni jas.

— Gerai, tai aš sveikutį pavedėsiu iki geležinkelio stoties. Jau vėloka, tai nereikės klaidžioti, — [telčiau savo qerbiamajam seminarijos draugui.

— Kaip patiko koncertas? — klausia Račkauskas.

— Puikiai, puikiai! Dar tokio nesu girdėjęs! Kokį stambų kultūros veikėją turime mes dabar Amerikoje!

— Ir žinokite: jis smarkiai pastūmės pirmyn mūsų amerikinių lietuvių pažangųjį kultūrinį judėjimą, pakylės aukštyn kultūrinį lygį. Jis kupinas plačių tikslų ir norų, pulkus mokytojas ir organizatorius, nenuoalsus darbuotojas.

J. KAŠKAITIS

DVI MENIŠKOS KNYGOS

Kun. A. Kezys, S. J. suredagavo dvi meniškias knygas „Lietuviai dailininkas išeivijoje“ ir „Lietuvių fotografų paroda '72'“, kurios pasirodė 1973 metų pabaigoje Chicagoje. Abi knygos dienos šviesą išvydo jėzuitų, o labiausia pačio Kezio rūpesčiu.

Pirmoji šių knygų yra gana didelė, 176 puslapių, su gausybe iliustracijų. Į knygą patekė beveik visi išeivijoje gyvenantieji dailininkai ir kai kurių jų — kūrybos pavyzdžiai. Suminėti ir išeivijoje mirusieji dailininkai, kurių prisikaučiujama 24. Taip pat įdėtas ir provizorinis išeivijoje gyvenančių lietuvių dailininkų sąrašas, kuriame yra net 245 asmenys.

Knygoje nėra atžymėta P. Amerika su savo lietuviams dailininkais, be to gana kukliai apžvelgta Kanada ir Australija.

„Si knyga tebūna šauklys praskindamas kelią kitam, brandesniam darbu.“

Lietuvių Foto Archyvas (ved. kun. Algimantas Kezys, S. J.) rinks medžiagą toliau ir prašo visų besidominčių siųsti savo sumany-

VIENYBĖ, 1974 m. sausio 11 d.

mus, pavardes ir nuotraukas adresu: 2345 West 56th Street, Chicago, Ill. 60636.

Ateityje reikėtų išleisti antrą „Lietuvio dailininko išeivijoje“ laidą, kuri duotų išsamesnį ir patikimesnį šio mūsų kurėjo vaizdą, — rašoma knygos įžangoje.

Apie lietuvių fotografus išeivijoje galima susidaryti neblogą vaizdą variant antrąją knygą, kuri savo apimtimi kiek menkesnė, tačiau savo menine verte geresnė.

Šioje knygoje apžvelgta lietuvių fotografų paroda, vykusią II Pasaulio Liet. Jaunimo kongreso metu Chicagoje (nuo 1972 m. birželio 24 iki liepos 4). Toje parodoje dalyvavo 50 fotografų iš JAV ir Kanados, kurių dalis reiškiasi kaip profesionalai amerikiečių tarpe. Išskirtini — Aleksas Urba, Kastytis Izokaitis, Jonas Dovydenas, Edvardas Mankus ir kt. Pažymėtini ir jaunieji fotografai (iki 30 m. amžiaus), kurių darbai buvo premijuojami ir jų čia prisirinko 34.

Knyga suredaguota skoningai, nors spauda, dėl suprantamų prie-

Kun. A. Kezys, S. J.

žasčių nėra reprezentatyvi, tačiau vistiek liks istorijai, kuri bylos, kad mūsų fotografai buvo vieninteliai, iš savo lietuviškojo geto išsiimušę į tarptautinius vandenius.

Aišku, pagarba ir padėka priklauso kun. A. Keziui, S. J., kuris ne vien tik savo foto aparatu ar filmavimo kamera pasirodo mūsų tarpe, bet ir istorinės vertės leidiniais.

E. S.

△ △ △

DONELAITIS JAPONIŠKAI

Tęsinys iš 6 psl.

Artimiausioje ateityje I. Murata pasiryžęs paskelbti profesoriaus V. Mažiulio straipsnį apie senovės prūsus, išspausdintą knygoje „Prūsų kalbos paminklai“ (Vilnius, 1966).

UNESCO Azijos skyrius I. Muratai yra pasiūlęs parengti lietuvių ir latvių pasakų rinkinį.

I. Murata yra taip susižavėjęs lietuvių pasakų herojais, jog ir jo vienintelis sūnus, neseniai atšventęs pirmąsias gyvenimo metines, pavadintas lietuvišku Eglės vardu. Sudėtinga „Pavasario linksmybių“ korektūra I. Muratai sutrukdė šių metų rudenį aplankyti Lietuvą. Šį savo ketinimą jis tvirtai pasiryžęs įvykdyti netolimoje ateityje.

ALGIRDAS SABALIAUSKAS

Buvęs Lietuvos diplomatas P. Mačiulis savo rašte apie Lietuvos santykius su Vatikanu, pastebė: „Katalikiški kraštai paprastai savo atstovais į Vatikaną parenka katalikus, bet ne dvasiškius, nes Vatikano aparate su dvasiškiais mažiau tesiskaitoma“.

7

THE ENGLISH VIENYBĖ

Soslov Visited Lithuania

Mikhail A. Suslov, second in the Soviet party only to the general secretary, toured Lithuania, the 85 percent Roman Catholic Soviet republic where the Kremlin's policy faces a major test.

Lithuania is one of the three relatively prosperous Baltic republics. When it had no choice but to join the U. S. S. R. in 1940, Russia was popular. Protecting the small state against two aggressive neighbors - Poland and Hitler's Germany - Russia returned Vilnius or Vilno to Lithuania, its historic capital even though the majority of the population was Polish.

CONSIDERABLE PROGRESS SEEN

Only after the Nazis retreated did Lithuania get a taste of Stalin's terror. Lithuanian and Russian Communists forcefully introduced the Soviet system. At least 100,000 Lithuanians were deported, the church muzzled, atheism imposed.

The man in charge of Sovietization was the then up-and-coming party official Mikhail A. Suslov, who had proven his mettle by effectively conducting Stalin's "great purge" in several provinces. Between 1944 and 1946 Mr. Suslov was chairman of the Central Committee's bureau for Lithuania.

Lithuanian Leads Teams in the Amazon Jungle

Vito Gumuliauskas is the Lithuanian-born leader of the topography teams of the 9th Engineering and Construction Battalion of the Brazilian army. For nine months his teams have been hacking through more than 200 miles of Amazon jungle to mark the route of the new highway from Cuiaba, capitol of the Brazilian state of Mato Grosso, to Santarem, 1,100 miles to the north.

His topographers, bearing their equipment on their backs, follow trail blazers who, with heavy knives, clear the way through the tangled jungle undergrowth. With conditions too difficult for jeeps, tiny planes drop supplies. His men have been plagued by insects and weakened by malaria. Ordinary mosquito nets are inadequate here. The use of cotton muslin nets keeps out the air as well as the insects, leaving the men drenched in sweat. One of Gumuliauskas' men was transported to a hospital by helicopter after an Indian warrior shot him in the chest with an arrow.

In the main camp at Cachimbo, the only diversions are chess, checkers, reading material, and cards. Last week the men watched a film that was flown in from the

Now, 30 years later, Lithuania has made considerable progress. But the Soviet regime is less popular than it was in 1940 or 1944, and relations with the Roman Catholic Church are tense.

For Moscow this is a serious problem. Lithuania's obstinate loyalty to the church and the Kremlin's ensuing conflict with the episcopate is a stumbling block in the Soviet Union's relations with the Vatican.

No wonder that the party dispatched its No. 2 man to Vilnius for the professed purpose of conferring the Order of the Friendship of the (Soviet) Peoples on Lithuania.

Actually, Mr. Suslov's task was to sell to the Lithuanians Moscow's policy of detente which, he said, created "favorable conditions for the edification of communism". It will also do away with some Lithuanians' last hope of help from the West.

Living standards are higher in Lithuania, the main reason for an influx of Russians.

Lithuanians fear and loathe Russian officials who lord it over them, but they are said to like educated Russians who are described as "very congenial, warm, and earthy".

outside world - "Tarzan's Jungle Adventure".

Vito Gumuliauskas, 54, was born in Lithuania and came to Brazil with his family when he was 9.

This stretch of the Amazon highway is open to traffic.

Victoria Vencius, one of most prominent American Lithuanian society ladies, one of organizers of Lithuanian Day during the World War I, has left New York. After stay in Maryland, she lived half a year in Arizona, and finally settled in Deltona, Fla. This is a hilly part of Florida, with 28 miles from the ocean, picturesque pine woods and lakes. It is a very peaceful and beautiful country side comparable to North Shore of L. I.

Capt. Raymond Matulis Killed in Plane Crash

Air Force Capt. Raymond G. Matulis, 30, a former Arlington resident and a 1964 graduate of Georgetown University, was killed Nov. 29 in the crash of the F4 jet Cobra he was piloting from Eglin Air Force Base, Fla., to his home station, Edwards Air Force Base, Calif.

Capt. Matulis ejected while the plane was in a spin before it exploded on impact into the Gulf of Mexico. Lt. Col. Baron Frederick III, the copilot, managed to eject safely and was picked up by a small fishing boat and later taken to the hospital at Eglin, where he was treated for bruises and shock.

A search for Capt. Matulis was conducted, when the Air Force said he was presumed dead.

Both Matulis and Frederick were test pilots for advanced aircraft. They had taken off from Eglin earlier in the morning, but returned and had the aircraft checked before taking off again.

Capt. Matulis was born in New Britain, Conn. He had flown many missions in Vietnam and had received numerous awards, including the Silver Star.

Besides his wife, the former Linda Trainum, he leaves his parents, Mr. and Mrs. Raymond Matulis, and a sister, Mrs. Elissa S. Myers, all three of Arlington.

S. HUOK is presenting pianist Zola Shaulis at Carnegie Hall on January 17th. We believe the young artist may be of Lithuanian birth.

The Balch Institute of Philadelphia, Pa.

Lithuanian Americans who are concerned with our cultural heritage will be interested in the current plans of the Balch Institute, devoted to ethnic group history.

It is launching a series of staff research projects on the impact of nationality groups and ethnicity on American communication, cultural and art forms.

Its program includes the construction of a four-story museum and library in Philadelphia, near Independence Hall National Historic Park. The Institute hopes to assemble the nation's most comprehensive collection of books, manuscripts, audio-visual materials, microfilm reels of ethnic newspapers, and other printed material concerning all nationality groups who came to North America.

Balch Institute is currently working with federal, state, and city agencies to provide "a flavor of ethnicity" to the 200th anniversary of the founding of our nation. We urge Lithuanian organizations, as well as individuals with ideas, to get into action so that Lithuania will get equitable representation. For additional information, please contact Mr. Howard L. Applegate, President of Balch Institute, 123 South Broad Street, Philadelphia, Pa. 19109. The phone number is 215-985-8137.

Maytime Excursion

With reports that all hotel April reservations in Lithuania are gone, The American Lithuanian Foundation, Inc., Great Neck, N. Y., is preparing in a hurry a Maytime-Theatre Group, which will leave New York, May 16. It will travel to Vilnius, Lithuania, Vienna, Moscow, and on return Tallin, Lenin-grad and Rome.

Special emphasis is to spend every night visiting operas, plays, concerts, museums. Working journalists, musicians, actors, artists will be guests of their professional counterparts. Interested should inquire without delay - ALF, Box 172, Great Neck, New York 11023.

Washington, D. C. Dr. Felix V. Juska, an authority on lawn grass, and head until last June of the Department of Agriculture's turf-grass laboratory in Beltsville, Md., died on Oct. 27 in a hospital here following a heart attack. He was 59 years old.

Dr. Juska was author or coauthor of 85 technical publications. He was a fellow of the American Society of Agronomy.

Survivors include his widow, Verna.

VIENYBĖ, January 11, 1974

Argentinos Lietuvių Centro 47 metų minėjimė gražiai pasirodė ALC šokėjai, kuriems dabar vadovauja Argentinoje gimęs Jose Pulikas, to meno išmokęs šokdamas Onos Ožinskienės vadovautame ALC tautinių šokių ansamblyje. P. Ožinsko nuotrauka

Argentinos Lietuvių Centrai 47 metai

Argentinos Lietuvių Centras įsikūrė prieš 47 metus, spalio mėn. Spalio mėn. ALC minėdamas savo sukaktuves, organizavo įvairias pramogas, parengimus.

Pirmiausia, spalio 7 d. Santo Cristo bažnyčioje buvo pamaldos už mirusius narius. Mišias atnėšavo klebonas kun. J. Petraitis, pasakydamas tai dienai pritaikintą pamokslą ir perskaitydamas visų ALC mirusiųjų narių pavardes. Buvo praleista pernai mirusio, ALC nario Jono Cholno pavardė matomai dar neįtraukta į mirusiųjų sąrašą.

Po pamaldų visi susirinko į ALC rūmus asado pietums. Apatinė rūmų dalis buvo sausakimšai užpildyta, ALC darbuotojai turėjo daug darbo. Papietavę ALC nariai, su svečiais ilgai šnekučiavosi.

Pagrindinis šio sukaktuvinio mėnesio parengimas buvo šeštadienį, spalio 20 d. Minėjimą atidarė ir susirinkusius pasveikino ALC vicepirm. inž. Jonas Gaidimaskas, atvykęs net iš Chocon.

Programai vadovavo jaunuoliai Eugenia Rudytė ir Kęstutis Mikalonis.

Temperley-Adroque "Aušros" choras sugiedojo Argentinos ir Lietuvos himnus, giedant kartu ir visiems susirinkusiems. Po to choro vyrai padainavo. Chorui dirigavo I. Valantinavičius, planu lydėjo H. Zickus Cruze.

Po to programoje pasirodė svečiai iš Berisso "Mindaugo" draugijos mažasis ansamblis "Pumpurėlis" suvaidino veikaluką "Nepavyko". Dalyvavo M. Valentis, A. Jocytė, A. Saulys, E. Griškaitė, Miškinytė ir kiti. Veikalėlio pabaigoje vaikai pašoko, grojant akordeonu jų ansamblio dalyviui A. Sauliui. Ansambliui ir liet. mokyklėlei vadovauja mokytojos Z. Mikelaitytė, E. Saulienė ir O. Šeštakauskienė.

Berisso "Nemuno" draugijos ansamblio "Skaldros" mažieji sušoko Kubilą, Kalvelį ir Noriumiego, o didieji pasirodė su Kepurine, Kubilu, Mikita, Lenciūgėliu ir Aš-

tuonyčiu. Pabaigoje abi grupės išėjo į sceną su gražiai paruoštu atsisveikinimu. Jų šokių mokytoja Esther Butkutė Dulkiene. Su didžiaisiais pasirodė ir Alfonsas Morkus su monologu ir kartu pasveikindamas ALC centrą sukakties proga.

Gražią ir turtingą programą užbaigė Lietuvių Centro pajėgos. Pradžioje mažieji, vadovaujami Nelidos Zavickaitės, suvaidino veikalėlių "Ryto vaizdą", kuriame buvo padainuota Aušta rytas, į mokyklėlę, Kelkitės, vaikeliai, pašoktas Zilvitis, o A. Masijeiko padainavo solo.

Su įdomumu visi laukė pasirodant naujai susidariusio ALC centro jaunųjų šokių ansamblio, kuris vad. J. Puliko, grojant akordeonu R. Katunskiui, pašoko Suktinį, Jonkeilį, Malūną, užtarnaudami gausių katučių.

Sukakties proga ALC centrą sveikino ALOS Tarybos pirm. A. Mičiūdas, SLA pirm. R. Stalioraitis, Nemuno draugijos pirm. Pr. Dulkė, Mindaugo draugijos atstovė Z. Mikelaitytė, Salvador Dengra - policijos vardu, Sociedad Vecinal de Villa Riachuelo atstovas. Laiko red. O. Kairelienė, A. L. Balso leidėjas Pr. Ožinskas, S. Derenčius - "Aušros" choro vardu, paragindamas visus drauge su choru sugiedoti A. L. Centrai ilgiausių metų. Birutėčių vardu sveikino V. Gražulevičienė, šv. Cecilijos

Lietuvių pasisklaistymą po dabartinį pasaulį pavaizduoja faktai: Krokovoje mirė 89 metų sulaukusi Janina Kairiūkštytė Tumėnienė, kuri gyveno pas seserį Aldoną Kariūkštytę Dyminskienę. Jos vyras, prof. A. Tumėnas palaidotas Austrijoje. Duktė Danutė Vasiliauskienė gyvena Kalifornijoje.

Naujas Los Angeles miesto galva, juodukas Tom Bradley tuojau atleido 150 baltveidžių miesto pareigūnų, jų tarpe ir vienoje komisijoje veikusią mūsų artistę Rūtą Kilmonytę Lee.

Lietuvių Senelių Židinio pradininkė

Julė Skurauskaitė, Argentinos Lietuvių Senelių Židinio pradininkė, yra įdėjusi daug sumanumo, energijos ir širdies į Argentinos lietuvių ateiviams naudingą darbą.

Ji, kaip šviesaus proto ir taurios sielos lietuvi, savo gyvenime mačiusi daug vargo, pirmoji suprato, kad, senesnio amžiaus žmonėms tik susibūrus į būrį, gyvenimo saulelydis bus šaistesnis ir vargas bus lengviau nugalimas. Ji pradėjo klabenti pajėgesnių tautiečių duris ir rinkti aukas sukurti Argentinos Lietuvių Senelių Židinį.

Nelengva buvo pradžia, kol ir kitį įsitikino, kad tai visų tautiečių pareiga pasirūpinti tuo reikalu. Kai pradžia padaryta, atsirado daugiau susipratusių tautiečių, kurie prie to darbo noriai prisidėjo. Dabar visi gali pasidžiaugti to gražaus sumanymo ir ryžto vaisiais.

Julijai Skurauskaitei lapkričio 18 sukako 86 metai amžiaus. Ta proga ji buvo pagerbta ALS Židinyje, dalyvaujant čia gyvenantiems ir prov. Vyt. Malėlai, A. L. S. Ž. knygvedžiui L. Ryseliui, G. Macaitienei, Galveliams, sesutėms Emmai ir Onai Likaitėms, Juzei Brigaitei Valantinavičienei ir dar keliems, kurie įvertino jos darbą ir dėtas pastangas.

Kultūringi žmonės moka, sugėba ir randa progų visuomenės veikėjus įvertinti ir pagerbti kol jie gyvi. Nes kuomet numiršta tai jam jau vistiek, jis jau nei girdi, nei mato.

choro - P. Gudelevičius, Ateities ansamblio vardu - H. Levanavičius. Taip pat buvo perskaitytas dr. Vyt. Dambrovos sveikinimas savo ir JAV ambasadoriaus J. Lodge vardu.

Pabaigoje į sceną buvo pakviesti meniniai vadovai: Z. Mikelaitytė, E. Saulienė, Dulkielis, J. Pulikas, I. Valantinavičius ir N. Zavickaitė. Pirm. Alfr. Ruplėnas jiems padėkojo, sekretorė - Nelida Misiūnaitė - Delbene įteikė po gėlių puokštę. P. Saulietis - ALB

HAVEN REALTY

TRAVEL AGENCY · MUTUAL FUNDS · INSURANCE

Perkant ar parduodant namus, išnuomojant butus, įgyjant apdraudas, federalinių ir valstybių (Income Tax) užpildymu, pirkimui piniginių perlaidų (Money Orders) ir įvairiausiai kitais reikalais, -- kreipkitės į

Joseph Andrusis - Tel. VI 7-4477
87-09 Jamaica Avenue
Woodhaven, N. Y. 11421

BILIETAI PARDUODAMI VISOMIS SUSISIEKIMO PRIEMONĖMIS Į VISAS PASAULIO VIETAS

Atdara kasdien nuo 9 v. r. iki 9 v. vak.

Namų pirkimo, pardavimo, apdraudos ir visais reikalais kreipkitės į

REAL ESTATE & INSURANCE

John Orman Agency

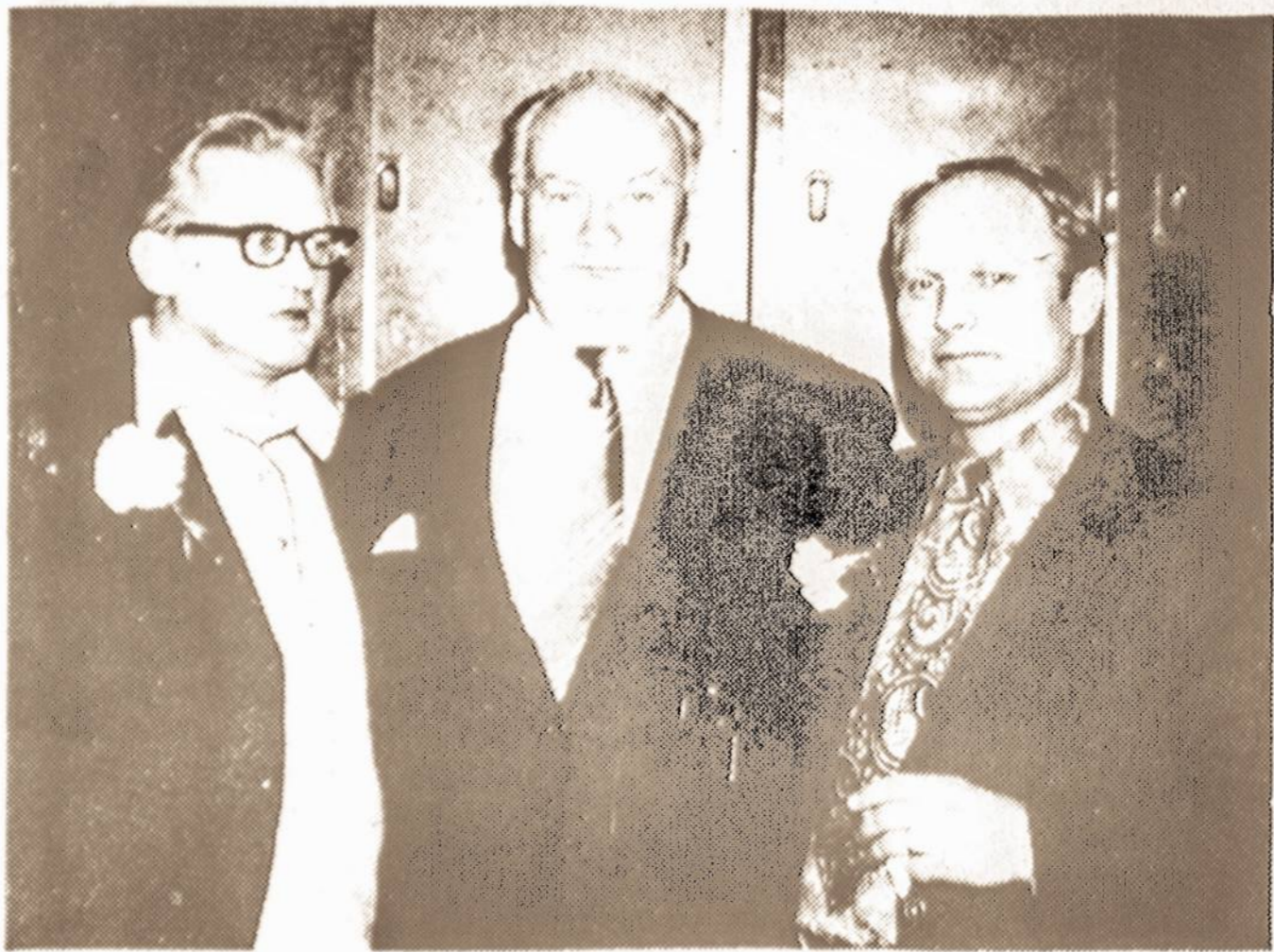
GERIAUSIAS PATARNAVIMAS

Pildomi miesto, valstybės ir federalinės valdžios mokesčių pareiškimai.

110-04 JAMAICA AVE. RICHMOND HILL, N. Y.

Telefonas

Virginia 6-1800

New Yorke susitiko Literatūros ir Meno vyr. redaktorius Vytautas Radaitis, Vienybės red. Jonas Valaitis ir Vilius Baltrenas, Gimtojo Krasto redakcijos narys. S. Narkėliūnaitės nuotr.

Svečiai iš Lietuvos

Tęsinys iš 1 psl.

Petras Dzikaras - Ministrų Tarybos Kultūros skyriaus vedėjas, Elena Saulevičiūtė-Zabulienė - Vilniaus valstybinės operos ir baleto teatro solistė.

Petras Kukenis - Vilniaus miesto prekybos valdybos vyr. direktorius, Romualdas Kulikauskas - Lietuvos Valstybinio styginio kvarteto dalyvis.

Juozas Malikonis - Kauno muzikinio teatro solistas.

Eugenijus Paulauskas - Lietuvos Valstybinio styginio kvarteto dalyvis.

Vytautas Radaitis - "Literatūra ir Menas" žurnalo vyriausiasis redaktorius.

Jonas Simaitis - Maželių rajono kolūkio pirmininkas.

Antanas Smoluskas - Vilniaus Konservatorijos studentas.

Vytautas Kybartas - Lietuvos radio ir televizijos pranešėjas.

Pranas Treinys - Vilniaus Valstybinio dramos teatro direktorius.

Jurgis Fledžinskas - Lietuvos Valstybinio styginio kvarteto dalyvis.

Kornelija Kalinauskaitė-Fledžinskienė - Lietuvos Valstybinio styginio kvarteto dalyvė.

Rūta Stalliūnaitė - Kauno Valstybinio dramos teatro aktorė.

Večišlovas Urmonas - Kauno Medicinos Instituto profesorius.

Genovaitė Dobrovolskytė - Inturisto darbuotoja - anglų kalbos vertėja.

Pranas Sinkevičius - Kultūrinių Ryšių su Užsienio lietuviais draugijos referentas.

Be oficialių priėmimų, koncertų, svečiai turėjo progą artai pabendrauti su Amerikos lietuviais ir amerikiečiais, vieni kitus informuoti apie savo gyvenimą. Lankėsi daugelio namuose.

Sios ekskursijos Amerikoje lankymosi proga vietiniai lietuviai turėjo progos pasigėrėti Lietuvos muzika, daina, tautiniais instrumentais, juos valdančiais menininkais. Spaudos žmonės pasidalino nuomonėmis apie spaudą ir jos reikšmę.

Gaila, kad apie tokių ekskursijų atvykimą nebuvo informuoti bent mėnesiu iš anksto - svečius būtų sutikę daugiau amerikiečių ir lietuvių.

Nors Amerika Lietuvos inkorporavimo į Tarybų Sąją oficialiai nepripažįsta, bet jau savo diplomatams leidžia Lietuvą lankyti. Vilnių lankė ir su miesto pareigūnais kalbėjosi bei vaišinosi Amerikos konsulai Maskvoje ir Leningrade.

LIETUVIAI KONCERTAVO JUNGTYNĖSE TAUTOSE

SALOMĖJA NARKĖLIŪNAITĖ

Dar niekad Jungtinių Tautų Dago Hammarskjöldo bibliotekos salė nebuvo taip pripildyta publikos, kaip gruodžio 28 d. Tą dieną Jungtinių Tautų diplomatai, sekretariato darbuotojai ir New Yorko ir apylinkių lietuviai buvo susirinkę pasiklausyti Lietuvos menininkų koncerto. Tai buvo menininkų grupė, kuri Amerikoje lankėsi kartu su turistine ekskursija.

Su menininkais supažindino ir jų koncerto programą lietuviškai pranešinėjo Lietuvos radijo ir TV pranešėjas Vytautas Kybartas. Su ekskursija kartu buvusi Vilniaus Inturisto darbuotoja Genovaitė Dobrovolskytė vertė angliškai.

Pirmiausia pasirodė Lietuvos valstybinis styginis kvartetas, kuris atliko keletą tarptautinės ir lietuvių muzikos dalykų. Kvartete dalyvavo jo nušipelnę menininkai. Lietuvai laimėję laurus ne viename tarptautiniame pasirodyme. Tai jo vadovas - pirmasis smuikas - prof. Eugenijus Paulauskas, antrasis smuikas - Kornelija Kalinauskaitė-Fledžinskienė, Jurgis Fledžinskas (viola) ir Romualdas Kulikauskas (cello).

Sis 1946 m. įsikūręs kvartetas, tarp daugelio koncertų Lietuvoje, Maskvoje, Leningrade, Kijeve, Rygoje, Bulgarijoje, Lenkijoje, Rytų ir Vakarų Vokietijose, Vengrijoje, Švedijoje, Kanadoje ir kt., yra laimėjęs tarptautinį pripažinimą 1959 m. Haydn styginio kvarteto koncerte Budapešte ir 1964 m. Liege, Belgijoje. Be to, kvartetas yra išleidęs visą eilę savo plokštelių su tarptautinių ir lietuvių muzikų kūrinių.

Publika karštai juos sutiko, bet dar karščiau palydėjo. Bendrai imant, publika labai šiltai priėmė visus menininkus.

Toliau dainavo Vilniaus operos solistė Elena Saulevičiūtė, fortepionu palydint Vilniaus valst. konservatorijos dėstytojai Birutei Vainiūnaitėi, kuri vėliau akompanavo ir Kauno muzikinio teatro solistui Juozui Malikonui, o paskui pati paskambino lietuviškos muzikos.

Elena Saulevičiūtė dainavo duetus su Juozu Malikoniu, lietuviškiems muzikos instrumentams palydinti.

Tęsiama 12 psl.

DAVENPORT 6-1658

ESTABLISHED 1941

Kodis Funeral Home

63-06 FLUSHING AVE.

MASPETH, NEW YORK

AUGUST W. KODIS

EDWARD A. KODIS

ĮVAIRIOMS PROGOMS GĖLIŲ GAUSITE

Alice's Florist Shop

107-04 JAMAICA AVENUE, RICHMOND HILL, N. Y.

Maloniai kviečiame kaimynystėje gyvenančius tautiečius atsilankyti arba paskambinti telefonu 846-5454; Vakare 738-1946.

ČIA RASITE NUOŠIRDŲ LIETUVIŠKĄ PATARNAVIMĄ.

SILVER BELL BAKING CO.

A. Radziunas, savininkas

MŪSŲ SPECIALYBĖ LIETUVIŠKA DUONA, PYRAGAI VEDYBINIAMS IR KITOKIEMS POKYLIAMS.

43-04 Junction Blvd.

Corona, Queens, N. Y. 11368

Tel. 779-5156

VIENYBĖ, 1974 m. sausio 11 d.

Sveikata

Ir vėl tas gripas

Visą laiką mus supa mažyčiai, tokie maži, kad tik elektroniniu mikroskopu beįmatomi kūneliai.

Gripo virusas daugiausia veisiasi kvėpavimo takų epitelyje, jis ardo ir sukelia uždegimą. Dėl to gripu sergantieji sloguoja, kosti, kimsta.

Gripo virusas apnuodija visą organizmą. Susirgusiam pakyla temperatūra, mažėja apetitas, kartais vemti, jaučia galvos skausmą. Kai kada net stipriai pakenkiama nervų sistema!

Sergant gripu sumažėja ar padidėja arterinis kraujo spaudimas, keičiasi pulso dažnumas. Ligonis pradeda prakaituoti, jam gali užkietėti ir viduriai.

Labai sunki gripo forma pasireiškia taip vadinamu encefalininiu sindromu - staigiai pakyla temperatūra, ligonis praranda sąmonę, kartais klejoja, prasideda dažni ir stiprūs traukuliai. Ypač sunkiais atvejais sutrinka kvėpavimo ritmas, pakinta širdies ir kraujagyslių sistemos veikla. Kartais gripo eiga tampa panaši į meningito (smegenų plėvių uždegimo) - ligoniui prasideda labai stiprūs galvos skausmai, vėmimas, klejotimas, padidėja jaudrumas.

Virusinių susirgimų padažnėja rudenį ir žiemą, kai oras apgaulingas. Sušalus, o ypač sušaldžius kojas. Drėgnu ir vėjuotu oru, ligai prasidėti pakanka esamo virusų kiekio. Gripo infekcija plinta labai sparčiai, nes jo virusai perduodami pačiu greičiausiu - oro lašeliniu - būdu. Kai ligonis kosti, čiaudų ir kalba, iš nosiaryklės su seilių ir gleivių lašeliais išsiskiria daugybė virusų, kuriuos įkvepia ir sveiki žmonės. Vienas ligonis gali užkrėsti daug žmonių, nes aplink jį trijų yardų spinduliu visada lakioja gripo virusai.

Pajutus gripo požymius, pakilus temperatūrai, reikia kviešti gydytoją. Ligonis turi kuo mažiausiai

bendrauti su šeimos nariais, ypač vaikais ir senais žmonėmis. Savo ruožtu, saugotis turi ir šeimos nariai; jiems patartina ant nosies ir burnos užsirišti marlinius raiščius. Svarbu ir gerai vėdinti butą.

Artėjant žiemos laikotarpiui, mokslinio tyrimo institutai ir įvairios laboratorijos ruošia vakcinas bei serumus prieš virusinius susirgimus, ypač gripą.

Gydytojai sunkiai dirba daug gerindami gripo ir kitų virusų susirgimų diagnostiką bei gydymą. Sveikatai saugoti įstaigos, sanitarinės priešepideminės stotys, ligoninės ir poliklinikos planingai organizuoja kovą prieš šias ligas. Kova sėkminga tik tada, kai joje dalyvauja kiekvienas žmogus.

Reikia rūpestingiau rengtis atsisakyti "mados", ypač moterų, mažinti kūno svorį, riboti maitinimąsi.

Pilnavertis, vitamingas maitinimas, teisingas dienos darbas, geras poilsis gali padėti išvengti ligų. Nereikia užmiršti dar vieno vaisto - nuolatinio grūdinimosi. Stiprus užgrūditas organizmas yra pats pajėgus susidoroti kovai prieš bet kokius virusus.

DR. S. SURČINAS

Amerikos patologų suvažiavime Chicagoje Clevelando patologas Dr. James W. Reagan pranešime atkreipė daktarų dėmesį, kad žymiai pradėjo daugėti moterų apsigimimų gimdos vėžiu corpus cancer. Jis palietia gimdos kaklelį. Prieš penketą metų tos rūšies vėžio beveik nebuvo girdėti, bet dabar tos rūšies vėžys sudaro 30 nuošimčių visų gimdos vėžių apsigimimų, ypač pas moteris, sulaukusias pasikeitimo amžių.

Odos ligų specialistas, dermatologas Dr. Edmund Klein, patologų susirinkime pranešė, kad daugiau 90% sergančių odos vėžiu pagydoma. Seniau buvo skaitoma nepagydoma liga.

VIENYBĖS VETERANAI

JONAS KRIAUCIŪNAS, vienas seniausių vienybiečių, buvęs pagerbtas savo draugu. O draugu jis turi daug.

Kriaučiūnas yra kilęs iš Kupiškio, kur, kaip taisyklė, beveik visi patys klaniškausi - beveik giminės. Atvykęs į Ameriką pas dėdę Praną Janulį, pirmiausia susipažino su Vienybė. Vienybę pamilo ir iki šiol tebeskaito. Jis atvyko į Cliffsides, N. J. 1913 m. Dirbo siuivyklose, vėliau įsigijo

savo barzdaskutyklą ir kirpyklą, tapo muzikantu - akordeonistu. Savo laiku grojęs su kitais ir vienas piknikams ir pramogoms. Dar praeitais metais įsigijo naują, pačią moderniškiausią, Italijoje gamintą akordeoną.

Artimų giminių jau mažai gyvų beliko, tik dėdė Feliksas Janulis, ūkininkas prie Milwaukee, Wisconsin, ir Lietuvoje broliai ir seserys, vieni gyveną gimtinėje, Račiūpėnų kaime prie Kupiškio, kiti arti gimtinės, Kupiškio rajone.

Dėdė Pranas Janulis, pas kurį atvyko, jau seniai miręs; jau mirę ir broliai Pranas ir Jonas.

1918-1919 metais tarnavo Amerikos kariuomenėje, taigi yra Amerikos veteranas. Grįžęs iš kariuomenės, apsigyveno Brooklyne. Ilgus metus yra buvęs SLA 70 Kp. nariu.

Nors ir arti Vienybės metų sulaukęs, Jonas Kriaučiūnas labai stiprus, jokia liga nėra sirgęs.

Svenčių proga jo draugai Kriaučiūnui palinkėjo taip stipriai ilgai gyventi. Prie gražių linkėjimų prisideda ir Vienybė.

L Aidotuvijų Direktorai Funeral Directors

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNSYLVANIA AND NEW JERSEY

1601 S. Second Street, Philadelphia, Pa.

Telefonas: DEwey 4-5136

CHARLES J. ROMAN FUNERAL HOME

WILLIAM H. BEARD, SUPERVISER

1113 Mt. Vernon St., Philadelphia, Pa.

Telefonas: POplar 5-4110

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRŪNAS-BALTON

660 Grand St., Brooklyn, N. Y. 11211

NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

JOSEPH GARSZVA

UNDERTAKER AND EMBALMER

JOSEPH J. GARSZVA, Jr.

231 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y. 11211

Telefonas: EVergreen 8-9770

ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI IŠNUOMOJA
AUTOMOBILIUS ĮVAIRIEMS REIKALAMS

WINTER GARDEN TAVERN, INC.

VYT. BELECKAS
Savininkas

SALĖ VESTUVĖMS IR KITOKIOMS
PRAMOGOMS. BE TO, DUODAMI
POLAIDOTUVINIAI PIETŪS.

Pirmos rūšies lietuviškas maistas
prieinama kaina.

1883 Madison Street • Brooklyn 27, N. Y.
(Ridgewood)

Tel. EVergreen 2-6440

VIENYBĖ

JUOZAS NEKROŠIUS, poetas. Lietuvos valstybinės leidyklos politgrafijos ir knygų prekybos komiteto pirmininkas, buvo Lietuvos ekskursijos vadovas.

NEW YORKO VYRŲ CHORAS PERKŪNAS, savo dešimties metų gyvavimo sukakties proga, sausio 19 d. Kultūros židinyje rengia koncertą su simfoniniu orkestru ir solistais. Koncerto pradžia 7:30 val. Solistai - Stasys Citvaras ir Genė Antanaitytė-Ugianskienė. Simfoninį orkestrą ir chorą diriguos Perkūno dirigentas Vytautas Strolija.

PENKTOJI DAILĖS PARODA šiemet New Yorke bus vasario 7-19 dienomis. Ją rengia Liet. Bendruomenės New Yorko apygardos valdyba. Bus skiriamos premijos už geriausias kūrinius. Parodoje gali dalyvauti ne tik New Yorke ir apylinkėse gyvenantys dailininkai, bet taip pat ir dailininkai iš visos Amerikos ir Kanados.

LIETUVIŲ BENDROVĖ LITAS nupirko BALFO centronamus Brooklyne Williamsburgh dalyje.

Newjersietis visuomenės veikėjas Simas Kontrimas, įsigijęs knygą "Day of Shame", šnekučiuojasi su jos autorium Algju Rukšėnu.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka

NEW YORKO PUBLIC LIBRARY patalpose, 42nd St. ir Fifth Ave., nuo gruodžio 28 iki vasario 28 vyksta įdomi paroda. Ji skirta Lietuvos Statuto 500 metų sukakties paminėjimui. Parodoje išstatyta Statuto tekstai, vertimai į įvairias kalbas ir studijų eksponatai. Ji vyksta II aukšte, Slavonic Oriental Division katalogų koridoriuje. Lankymo valandos kasdien, išskyrus sekmadienius, nuo 9 val. iki 6 val. vak.

KLAIPĖDOS MINEJIMAS ruošiamas sausio 27 d., 3 val. popiet Woodhavene. Congregation salėje, 85 Rd. ir 91 St. Jį rengia Mažosios Lietuvos Bičiulių Draugija su Lietuvos karių kūrėjų savanorių, ramovėnų ir Šiaulių s-gos Kuopa.

VAIŽGANTO VARDOKLUBAS New Yorke savo naujo sezono veiklą pradeda sausio 20 d. Popietė bus paskirta poetui Faustui Kiršai. Šiemet sukanka 10 metų nuo poeto mirties.

K. A. SNIĖSKA BAIGĖ MEDICINOS MOKSLUS

1973 metu pabaigoj Kazimieras A. Snieska baigė medicinos mokslus Autonoma De Guadallara universitete Meksikoje.

Kazimieras yra daktarų Antano ir Janinos Snieskų vyresnysis sūnus. Jis gimė Vokietijoje. Mokėsi Švenčiausio Sakramento pradžios mokykloj Brooklyne, Regis aukštesniojoje mokykloj ir Bostono kolegijoj, kuri baigė 1962 B. S. laipsnū. Keturius metus studijavo mediciną Meksikoje. Siuo metu praktiką atliekė Wilsono ligoninėj Johnson City, N. Y.

ATSIPRAŠOME

ANDRIAUS LAPES, kurio vardas buvo klaidingai parašytas jo užuojautoje S. Augunienėi (tilpo pr. metu gruodžio 28 d. laidoj). Užuojauta pakartojama šioje laidoje.

Koncertuoja Lietuvos valstybinis styginis kvartetetas. Iš k. į d.: Pirmas smuikas - Eugenijus Paulauskas, II smuikas - Kornelija Kalinauskaitė-Fledžinskienė, viola - Jurgis Fledžinskas ir cello - Romualdas Kulikauskas.

Elena Saulevičiūtė, Vilniaus valst. operos ir baleto teatro solistė, dainuoja operos arijas, akompanuojant Birutei Vainiūnaitėi, kuri po to paskambino Čiurlionio kūrinių. S. Narkėliūnaitės nuotr.

Koncertavo Jungtinėse Tautose

Tęsinys iš 10 psl.

lydint. Akompanavo Vilniaus valst. konservatorijos studentai Regina Burneckytė - kanklėmis ir Antanas Smolskis - birbyne. Gražiais lietuviškais drabužiais vilkėdami, jiedu dar ir patys atliko porą lietuviškų liaudies muzikos dalykėlių. Lietuvių poetų kūrybos padėklamavo Kauno dramos teatro aktorė Rūta Staliliūnaitė.

Kaip buvo pradėjęs, taip koncerto programą ir užbaigė Vytautas Kybartas, kuris, pasidžiaugęs šiltu publikos sutikimu, pareiškė, kad, prieš sugrįždama į savo tėvynę Lietuvą, koncerto atlikėjų grupė visiems linki laimingų ir taikingų 1974-ųjų metų.

Tąsyk dar sykių sužė patenkinta

publika, gausingais aplodismentais pripildydama salę, kurioje jau ne sykį yra aidėjęs lietuviškas žodis, daina muzika.

Šioje salėje ankstyvesniais metais, kai bibliotekos direktorium buvo Levas Vladimirovas, yra buvęs Vilniaus universiteto bibliotekos ir Maironio minėjimas, joje yra dainavę Vilniaus operos solistai Vaclovas Daunoras, Vytautas Kanlava, poeziją rečitavęs Panevėžio teatro pažiba ir filmų aktorius Donatas Banionis.

ELENA LEGECKIENĖ, iš New Yorko, buvo nuvykusi į Chicagą dalyvauti savo brolio gen. Povilo Plechavičiaus laidotuvėse. Generalas mirė gruodžio 19 d.

MIRUS ALEKSANDRUI AUGŪNI

reiškiame nuoširdžią užuojautą jo žmonai Stasei ir sūnui Julijui su šeima.

ANDRIUS LAPĖ
NELĖ LAPĖ